

11/1-77
నిర్దేశనందసూక్తులు

చక్కలోకవాసులు సహజానమనో

అర్హోగైతిని విధానమన

స్వర్ణాశ్రమవాసి

నిర్దేశనందస్వామికూర్చిన
సూక్తులు 412 మాత్రమే

కచక - ప్రచురణకర్త. 1759

నిర్దేశనందస్వామి Reg

స్వర్ణాశ్రమము - రామానుజపురం

806

186 చిలకలపూడి - కృష్ణాకల్పా - ఆంధ్రప్రదేశ్

ప్రచురణ

మొ. రు. 2-00

1570

పోస్టల్ అవమ

22

వి ర్మ లా న ం ద సూ క్త లు

1. రామాను సేతాదేవిని పెండ్లి చేసికుని, అవందంకంటే కష్టములనే అనుభవించినాడు. అది ఆమె తోషముకాదు. అది అంశయు ధైర్య నిర్ణయము.

2. పురుషును గ్రామాంతరము పెర్చినప్పుడు తనతల్లిని భార్యవిష్టలను, ఇంటివద్ద విడిచి వెళ్ళుచున్నాడు. తిరిగి వచ్చేవరకూ వారికి తోడిదిగా అదైతమే కాపాడుచుండును.

3. దుర్గాస్థలు మార్గ మధ్యమన ముండ్లు కంఠలు చేయుదురు. స్వాస్థ్యము ఎఱిగి తిని బంటసాగులకు చక్కని బంటచేయుదురు.

4. నవమినామ చంద్రుడు ముచ్చటికభాగంకనలుగును కాని సార్వమినామ పూర్ణచరితంబము చక్కగా నొనరింపదు. అంటే శిశువు ఎదిగినదంటది బ్రాహ్మణుడై పట్టుగా చంద్ర చరితంబము పెట్టితెన్నోలది వెన్నెల మిక్కిలి-టముగాలభించును.

5. ఆకాశముపై వ కేలగొలది వడిగ్రీములు గప్పను చున్నవి కాని అందులో అనుంధతీనక్షత్రమును వివాహకాల మున నూతన నభూవరులకు వర్షవసు చేయుచెదరు. అంటే ఆ అనుంధతీ నొప్పు పరివ్రత, తీవితకాలములో ఆచరించిన ధర్మప్రవర్తనలట్టి ఆమె ఒక నక్షత్రముగా ఉద్భవించినవని

అక్షిప్తకారము ఈ సూత్రసవ్యవాయములు శీవితమును గడచి ప్రవర్తించుచు అదిర్చరూపముగా చూపబడుచున్నది. ఇటులనే సర్వమతస్థులు వారి వారి మతిమూలమున ఆదర్శింపురు; అచరిత్రలను బోధించుచుండుదురు.

6. నేను అమావస్థ అంటే చంద్రుడు మువకు నోచి రించడు కాని ఆకాశములోనే యున్నాడు. విచిత్రముగానే పునర్వర్తనమునకు ఆలాగే పులితది కొంతకాలము శవయాత్ర చేసి మరణించి తిరిగి ఇంద్రుని కీర్తనముతో ప్రత్యిక్ష మగుచున్నది. అది గ్రహించలేనివిషయ నాటంతువులు చదివేయి నారని విచారపడుచున్నారు. ఇది సర్వోత్తమము. అజ్ఞానము. ఆ పరమాత్మ ఇదేవిధముగా పమస్తపాదములకు పునర్వర్తన కలిగించుచున్నాడు కాని ముగింపులేదు. అట్టిముగింపు కోరింపారు భర్తప్రవర్తనలై ఎవోపకారదంత కలిగి సర్వ శివరా సులయందు ఆదరణ, భక్తి ప్రేమలతో ప్రవర్తించినయెడల అతని పునర్వర్తనహేతులై ముక్తిని బడయుచున్నారు.

7. నా వయస్సులో ఉన్న ఆరోగ్యం వృద్ధాప్యములో పుండదు. అటులనే ఆలోచనలుకూడా తిగ్గుచుండును. ఇందుకు ఉదాహరణ ఒక ఫలవృక్షము చూడండి ఋతుకాలములో పండ్లు కలుగజేయును. అన్యకాలములో ఆకులు మాత్రమే యుండును.

8. నావలో ప్రయాణము చేయువారు నావికుని బుద్ధి బాగు పడవయముతో గమ్యస్థానము చేరుచున్నారు. మానవుడు దైవసహాయముతో పరలోకమును చేరుచున్నాడు. శ్రీమంతులు

ACC 11

గర్భమునిండా భరిస్తాను అశ్రి వ్యాధిలో బాధ పడతారు-
 లేదా వారు ఎక్కిగా భరించి అకలి బాధ తీర్చుకొంటారు-
 అదే గర్భంగా వుంటుంది.

~~10~~ 12

9 చిరుగుంట్లో వంట చేసుకొనినను లేక కట్టెలలో
 వంట చేసే వస్తువు ఆవృం ఉడుకుతుంది.

10 పోషకాంశాలు లేనివివారు ఎంతవేపు తమ కీర్తి,
 ప్రతిష్ఠలు, అకలి బాధ లే తీర్చుకుంటారు. భవం మూటకట్టి
 ఎవరికో వప్పగించి చనిపోతారు. మరీ జ్ఞానులు ప్రార్థించిన
 బానిలో పోషకాంశములేని కేమించినదానిని ఆహారవిస్తారు.

11. పుష్పాలు చెట్లలో ఉండినప్పుడు చాలా శోభను-ర
 ముగా యుండును. ఆ పుష్పాలే చెట్లనుండి విడిపరచినప్పుడు
 చెట్లయొక్క అలంకారమునకు భంగము వాటిల్లును. అలాగనే
 మానవుడు నీవ కలుంబహుశాశో వ్యభిచారపుష్పం అనంద
 ముగా యుండును కాని కాలవశాన్త అట్టి కలుంబహుశా
 పాపపులు సంభవించినప్పుడు ఆనందము నశింపదులు శ్వేష
 అపూయాభావములు మెండ్లై కుటుంబ గౌరవం వశే పోని
 తలపెంచును.

12. జాతకచక్రముజూచి మా అబ్బాయి స్థిర కాలము
 జీవిస్తాను, సంపాదించును, విశ్వర్యవంతుడని అనందిస్తాను.
 ఆ అబ్బాయికి ఏ గాధ కలుగునుచో సమాకరిస్తాను. జాతక
 చక్రములో ఇరవై దరిద్రులు అని చెలిస్తే అగాధినుండి
 బంధుకోటి హీనముగాజూస్తారు. ఇది ప్రపంచగుర్తం.

13. సేవో రేవో గ్రామీణులకు సంపదలనుండి పెట్టి, బట్టలు సమకూర్చారు. కాని సేవోరేవో చావచున్నానని తెలియక ప్రతివస్తువు నాదిఅని బాగ్రిత్రపరుచుకుంటారు.

14. చాత్రి పరుండినప్పుడు దొంగలువచ్చి నీ ఆస్తి ఆపహరిస్తారని బాగ్రిత్రచేస్తావు కాని మరణకాల మానవుమై నప్పుడు వాదినవన్నీ వదలి నీవే పోవుచున్నావు.

15. ఆయువు ఉన్నంతవరకే నాది, నేను అని పోట్లాడుతావు కాని ఆయువు పోయినప్పుడు నీబంధువులే నిన్ను తీసుకు వెళ్ళి దహనము చేయుచున్నారు.

16. ఒక పక్షి గుడ్లు పెట్టినవంటి, ఆగుడ్లను వాడిగి పెద్ద చేసి విమ్మలు చిరుకగొట్టి పిల్లలుచేయును అట్లులే పెద్దనై రెక్కలుకలిగి వాటి ఆహారమును అది సంపాదించునని జీవించును. అటులనే మానవుడుగూడా చిన్నితనములో తల్లి తండ్రిల పోషణవల్ల పెరిగి పెద్దనై ఆర్జితపనులగుచున్నాడు. పక్షివలె మంచి పెద్దత చేసిన వారి వృద్ధాప్యములో వారిపేద మరచుచున్నారు. ఇది ధర్మకాదు.

17. నీవులు బాలులునీసి పోవుచుండగా బాలురు చూచి ఆనందిస్తారు. పైనివారు బాలులు బాలులుగా పెళ్ళి పరరాజులపై దండెత్తి వారి రాజ్యమును కొల్లగొట్టివస్తారు.

18. వల్లభుకాదలు తెచ్చి రసంతిసి ఆరసంతో నిమ్మ ఉప్పుకలిపి మజ్జికేటతో గుక్కెనుత్రాగితే కడుపులో వున్న దోషములు యావత్తూ నశిస్తవంటారు.

19. పగువులపై పరుంటారు, పగలు ఆరవేయరు.
అంకువల్ల పుండినప్పుడు కలిగిన చమటల్లమికి పగువుకు నలు
మూలలా నల్లలు పుట్టుచుండును.

20. తేనెగిలు కష్టపడి పుట్టులుపెట్టి ఎక్కడెక్కడ
నుంజో పుష్పములలోని తిరిపదార్థమునుపొంది తెచ్చి పుట్టలో
నిల్వ చేసుకొంటే ఆ పుట్టులుకొట్టి ఈగలను తరిమి ఆతేనెను
అపహరిస్తారు. కాని తమ తేలులో కానిదబ్బు ఎవరైనా
అపహరిస్తే పోల్లగా తారు.

21. ఆరటిపండు నెచ్చి ఒలిచి మజ్జగలో పిసికి తింటు
అంగోగ్యముకాదుండును. అదే చక్కోకోపండుఅయితే అత్తరి
చేయును.

22. మామిడిఆకులు తోరణములు కటతారు. ఆ
ఇంట్లో ఏవో ఒక శుభకార్యము చేస్తున్నారని సూచన. అదే
వేపాకు కడితే ఆ ఇంట్లో ఎవరో మహాచకముతో బాధపడు
చున్నారని హెచ్చరిక.

23. పాలు పొంగి పొయిలో పడితే ఆ యింటివానికి
పకల నివ్వర్యములు కలుగునని సూచన.

24. గున్నచోరుడు తెచ్చి ఎంత శుభ్రపరచినా అది
తిరిగి మురుగుగుంటలలో దొట్టును. పసిపాపలకు ప్నానం
చేయించి కొట్టబట్టలు కట్టి ఉమ్మాలలో పంజోచెట్టినా
ఉచ్చపాసి, విశేచనము చేసుకొని ఒక్కొక్కరి అలుక్కుం
టారు- ఇదిస్వభావము.

25. కామదుంపలు తెచ్చి తఃగి కూరవండుతాడు.
కాని కాని పృథావము పోడు. కొన్ని ఉడుకురవి మరికొన్ని
ఉడకవు. అందుకనే దూపకూరలు నిశ్చయంలేదు.

26. పురిటిలోవున్న శిశువును మరిఎవరూ ముట్టరు,
పురిటిన్నానంచేయించి చాటలో పరుండబెట్టినతర్వాత అందరూ
ఎత్తుకుని ముద్దాడుతారు.

27. ఆముదము చంటిపిల్లలు ఒంటినిండా వ్రాస్తే
చర్మము మృదువుగాను, కాంతివంతముగాను వుండునని నీచే
వారు కాని నేటికాలములో వాటిని మరచి పన్న వ్రాస్తారు.
ఇది నేటి నాగరికత.

28. తులసిచెట్టు చొడ్లో నాటి ప్రితిరోజు ఆక్కడ
పూజలు, దీపారాధనలు చేస్తారు. తులసి అంటే హిందూ
ప్రీతికు ఇది మెండు.

29. చలువరాతి విగ్రహములు తెచ్చి కైవసునిఆరా
ధిస్తారు- అది ఒక విశ్వాసం- ప్రితి విగ్రహము రాయిగాని,
లోహముగాని, కర్రగాని మనస్సు నిలకడకోసం కర్ణయించు
కున్న గుర్తులే.

30. చమటలుపోసి కష్టపడి ఆర్పించి ఇర్ర ఇంటికి
వెచ్చుములు తెస్తే ఇర్ర కష్టం గుర్తించక, పప్పు మంచిది
కాదు, బెడ్డలు ఉన్నవంటే ఇర్రమనస్సు చిటుక్కు-మంటుంది:
తెచ్చినవస్తువులు స్వీకరించి ఆనందంగా వంటచేసి భోజనము
పెడితే ఉత్సాహపడతాడు.

31. నారాయణ నామస్మరణ చేసుకుంటూ విచ్చు
పిస్తుకుంటూ వచ్చేది విచ్చూడుకాదు. ఆ దైవమే నీకు
వచనశక్తి లభింపజేసినదిగాను నీ గడపకు వస్తే భక్తితో
వచ్చిండు.

32 చిరంజీవి అని దీవిస్తారు. అందరు చిరంజీవులైతే
పాపచక్ర వహితులు భంగం కలుగుతుందిగదా!

33 ప్రతిసంగతులలోను భార్యభర్తలుగాక పిల్లలు
వృద్ధులు ఉంటారు వారి యోగక్షేమము లన్నియు యీ
దంపతులే సూచించాలి యుంటుంది. కాని కొందరు తమ
వల్లనే ఇతరులు పోషింపబడుచున్నారని తుపానిష్టులవలె
అది భర్తృకాదు. సుకొంతకాలమానకు ఏదో ఆ వృద్ధులవుతే
వారిబాధ తెలుస్తుంది. గనుక ప్రతిసంకుచీకుడు తన యింటి
లోని వారందరు ఒక వృత్తిముయొక్క కొమ్మలు తెచ్చుకొని
భావించి కలిగినది గంగవధావముతో యింటి పథ్యాలందరు
అనుభవించుట భర్తృక. ఆ భర్తృమును పాటించనివారు వారి
వృద్ధాప్యములో ఇట్లే బాధపడవచ్చును.

34. తల్లివారు పెళ్ళియారు కాని ఆ చనిపోయినవారు
ఎవరోకూడా వారికి తెలియదు. చనిపోయినప్పుడు కర్తవ్యం
దిన్నెపిల్లలపై పెళ్ళియారు. వారు పెద్దలయినప్పుడు వారికి
తెలియని బంధువులతో సం తల్లివారు పెట్టడానికి విసుక్కుంటారు.

35. చలికాలములో దుప్పట్లు కప్పుకుని పరుంటారు.
సూర్యరశ్మి తగిలినప్పుడు నిదురలేస్తారు. వేసవికాలములో

తెల్లవారుబామునే లేస్తారు కాని కలుగ్గు చెప్పకుంటూ కాల
క్షేపము చేస్తారు.

36. అన్నం భుజించేటప్పుడు బంధువులువస్తే భోజన
మయినపిమ్మట వారిలో మాట్లాడుతారు. అది ధర్మంకాదు.
భోజనసమయమున వచ్చిన అతిథికి తన పరసనే కూర్చుండ
పెట్టుకుని వారికిభోజనం యేర్పాటుచేసి పిమ్మట తానుభుజిస్తే
దైవము ఆనందిస్తాడు.

37. చింతచిగురు ఎప్పు వండుకొని భుజిస్తారు. అది
దుచిగానే వుంటుంది కాని కడుపులో చింతలు పెరుగును.

38. జలేమీమిఠాయి వేడివేడిది తింటే బండిచిరేచన
ములు పోతవి.

39. దోసగింజలు వేయించి దంచి పోడుంచేసి భోజన
ములో తింటే కడుపులోని అశ్మరిదోషం మారిస్తుంది.

40. పసుపు ముఖముపకు ప్రాసమంటారు స్త్రీలు
పూర్వకాలం. నేటిస్త్రీలు పొన్న ప్రాసమంటున్నారు. దేని
ప్రయోజనం కానికే.

41. అన్నం వండి దించి ప్రక్కవ ఉంచుతే చల్లారి
పోతుంది. రుచిఉండదు. వంట అయినపిమ్మట పొయ్యి ఆర్పి
పొయ్యిమీద ఉంచుతే పొయ్యివేడికి చల్లారక మృదువుగా
యుంటుంది. ఇదియునుగాక అన్నం తప్పకలోకంపై
కుండలో వండుతే రుచిగావుంటుంది.

42. రాత్రిపూట పడుంచేటప్పుడు దైవ నామస్మరణ

சாத்திர சிவந்திரம்

చేసేవారు పట్టాంబు వెట్లవాంజామాన బడలిక నమసిపోయి
కుదరమంచి తెగుస్తావు.

43. పుంపూలోని సర్వ వృత్తుల వాచరించుటకు
కొన్ని పరికరములు అవసరమైనవి. అట్టహాలోకొన్ని ఉదాహ-
రింపబడుచున్నవి.

వ్యవసాయదారుని పరికరములు : ఎగ్గు, నాగలి

కూలివాని పరికరములు : పలుగు, పాక

దాసీల పరికరములు : నీటిరి, పలిక

వర్తకుని పరికరములు : త్రాసు, తొక్కి-డ

విద్యావంతుని పరికరములు : విశ్వవిద్యాలయపరీక్షాపత్రములు

ధర్మాత్ముని పరికరములు : జాలి, కనుక, దయా, త్యాగము

యాచకుని పరికరములు : ఖియోపాత్ర

సంగీతవిద్వాంసుని పరికరములు : వాయిద్యములు, గాత్రము

జ్యోతిష్యుని పరికరములు : గగనశాస్త్రము, పంచాంగములు

పండితుని పరికరములు : బిరుదులు, కంకణ, కంధినములు,

శిల్పియొక్క- పరికరములు : పోగులు, సుత్తి

కళాకారుని పరికరములు : కుంచి, రంగులు

కంపాలి పరికరములు : శ్రావణం

కుమ్మరి పరికరములు : సాన, శిగురిమట్టి ఇత్యాదివి గలవు

44. పురుషులు చేసకునేలు యుద్ధరంగమున హను
లగుచున్నారు. దీనికి మూలకారణము ప్రజలలోన, (పు

పులహాను దురాశ, దురాక్రమణతో పరగ్రేయోభిలాష నశించుటయే దీనికి విముక్తి మార్గము, సైమ, కరుణ, బాలి నిర్వ శవరాసుల క్షేమము లేమిదిగా భావించిననాగు మాయపు లభించును-

45. చివరవాడు అలవడిన దురభ్యాసములు శీఘ్ర పర్యంతం విశనాదపు గనుక బాల్యమునుండి నద్యావహులు అలవరచుట ముఖ్యము

46. తేశాభిమానముతో ఎన్నో కష్టములకు నోచ్చి, పర ప్రభుత్వములను చరదోలివంత మాత్రమున తేశము సుఖముగా నుండును. ప్రజలలో వికలుత్వము, క్రిమి శిక్షణ, ధర్మాచరణ, పరోపకారపేస, పరిపాలక శాసనముల యందు గౌరవము ఆదరణ ముఖ్యము.

47. విద్యావంతుని కంట, ధర్మాచరణాపరుడే శ్రేష్ఠుడు.

48. ఎన్ని విద్యల నేర్చినను, పాటకూటితో యుని భావించువాడు అజ్ఞాని.

49. సేకంట వృద్ధులు, జ్ఞానవంతులు తటస్థులైనప్పుడు గౌరవపూర్వకముగాను, విధేయతా పూర్వకముగాను నుండుట- రింపుము.

50. అజ్ఞానులు తటస్థులైనప్పుడు వారిని హింసముగా చూడక బాలి, కరుణతో ఆదరించుము.

51. పసిపిల్లలు సేవంతకు వచ్చినప్పుడు ముద్దాడి పంపు ఇది సేధకర్మం.

52. నానాజానులవలనకాదా సీతేశవాసులే యువశి
భావముతో గౌరవించు

53. వర్తి మా కురిసినిప్పుడు నీ గజపతి వచ్చి నిలబడిన
బాటసారులను ఆదరణతో ఆహ్వానించుము.

54. ఎండుకాలములో బాటసారుల సౌకర్యార్థము
చలిసేంద్రాలు పెట్టుము, చలనపండిత్య వేయించు.

55. పగటిపూట నిద్రపోకుము.

56. అప్పు పడుండినను, కూర్చుండినవా, నిలుచుండినవా
గడ్డి వెమరు గేయను. అటాలనే గురువువద్దనున్న శిష్యుడు
గురువుపంట తిరుగుచు పాపముల వల్లవేయించును.

57 శివగ్రహము వచ్చినదని కొందరు చింతిస్తారు.
శివ హాహర్దశలో అభివృద్ధి కలిగినవారు పలువురు యున్నారు.
అంటే ఇతరగ్రహముల మిళితిమానల్ల ప్రాప్తించు దోషములే
మిథ్యకారణము.

58. ప్రసలు నేలకువేలు పెరుగుచున్నాను. నశించు
వాను నశించుచున్నాను. కాని నశించువారి సంఖ్యకంటె
ఉత్పత్తిసంఖ్య ఎక్కువ మగుటచే ఈ భేదము తటస్థించు
చున్నది.

59. పరలోకము పరలోకము అంటారు. ఆ పరలోక
ములో యున్నవారు ఈలోకము నుండి తాత్కాలికముగా
వెళ్ళినవారే. యాత్రీకులు యాత్రాస్థలములకు వెళ్ళి తిరిగి
వారి స్వస్థానములకు తిరిగివస్తారు. అలాగుననే ఈ పరలోకము

నకు వెళ్ళినవారు అచ్చటి కార్యక్రమములు పూర్తికాగానే తిరిగి భూలోకమునకు వచ్చుచున్నారు.

60 శరీరములో ఉన్న దుష్టంతివేచి నా బంధువులు, నావారు, వరాయివారు అనే భేదభావము, ఆకీపున వెడలిన నాకు ఈ భావములకు అప్పులేదు.

61 అష్టవిశ్వరూపములలో తులతూగినవారు కూడా మరణించినప్పుడు కాటికి వెళ్ళక తప్పదు.

62 భూపరీష నైవేద్యములు చేస్తారు. ఆ చేసేది ఎదులచున్న విగ్రహమునకైనను, ఆ భూపమువల్ల ప్రాంత మంతటా యున్న దుర్గంధము పారించును. నివేదన చేసిన వదార్థములు దైవప్రసాదమనగా భావములో బంధుమిత్రు లకు వ్రాసంగి నీవు అనుభవించుచున్నావు అంటే నీకు కలిగినది నీవే అనుభవింపక పరోపకారమునకే ప్రవర్తించుట

63. విగ్రహ ఆరాధకులు నివేదనచేసిన ప్రసాదము లను తిరిగి తమకే పొందుట ధర్మముకాదు. ఎందువల్లనంటే ఆ దైవమునకు సీతేతులలో నీవు పమర్పించిన ప్రసాదమును తిరిగి నీవు తప్పుచింది తినుటకంటె పరులకే వినియోగపరచుట ఉత్తమము. అందువల్ల ఇతరులకు దైవస్వరూపులుగా భావించి పమర్పించుట. నీవు భుజించినప్పుడు ఇతరులకు పమర్పించినదానిని తిరిగి తీసుకుని నీవేఅనుభవించుట దోషము కాదా?

64. యజ్ఞ యాగాదిక్రతువులుచేసేవారు ఆడంబరము కొరకు పరలోకములో సంభాసంభోగము నిమిత్తము ప్రీతిధల

అపేక్షతో చేస్తారు. అందువల్ల కలిగే ఫలితము తగ్గకాలము,

65. పద్ధతులు వేలాడిమంది రాజ్యపరిపాలనచేసి మర
లేందినారు కాని వారిలో కొందరిమంది జీవిత చరిత్రలు
మాత్రీమే అవర్ణప్రాయమై కలకాలము చెప్పుకుంటారు. అట్టి
వారిలో శ్రీరామచంద్రుడు, సలమహారాజు, హరిశ్చంద్రుడు
ఇత్యాదులు.

66. రాముని పట్టాభిషేకముపూర్తమువఱే వనవా
సము ప్రాప్తించినవారికి అది ముహూర్తకోపముకాదు. నలు
మూలలూ దేశములో కలవరపరచుచున్న అధర్మ ప్రవర్తనలు
ఆణచతుండా నీవు సింహాసనము అలంకరింపుట అధర్మముని
పెచ్చరింపబడినభావమే ముఖ్యకారణము.

67. నారదులవారు త్రిలోకపంచారి అనగా త్రిలోక
మలలో జరుగుచున్న సర్వ ధర్మ, అధర్మ ప్రవర్తనలను
గుర్తించి వారివారికి నోచని భావములను కలుగజేసి వారిలో
వైతన్యమును కలుగజేయు మహానుభావుడు అంతేగాని
తంపులు పెట్టి ఆనందించేవాడుకాదు. ఇది గ్రహించలేనివారు
తంపులమారి అంటారు.

68. పరమభాగవతుడు శాశిదాసు రచనలు చాలా
ప్రశంసనీయుములైనవి. అవి సంస్కృతభాషలో వున్నందున
వాటి చుదిని సర్వప్రజలు పొంది ఆనందించలేకుండా వున్నారు.

69. శ్రీమంతుల ఇండ్లలో ఉండి సేవకులకు అన్నం,
వస్త్రములకు లోటుపుంజులు కాని వారు సేవకులకు తగు గౌర
వము నివ్వరు.

70. నానా జాతి మిత కలహములు కళించవలెనంటే భూమిమీద ఉద్భవించిన ప్రతిమానపుడు కై వస్వరూపుడు అనే భావము ప్రజలలో కలిగినప్పుడు సమసిపోగలవు.

71. ఇరుకు ఇరుకు పండులలో నివసించేవారుకూడా ప్రతిరోజు గాలి, వెలుతురు కోరుతారు, కాని వారికి స్వభావముగా అలవడిపోయినందున వెరువరు.

72. ప్రభాతాహూర్వము యున్నచోట గడలిడిలు, కోట్లాదిలు రెప్పవు.

73. ప్రతిరోజు రాత్రిపూట పరుండేటప్పుడు అనోజానకు ఆహారపానీయములను కలుగచేసిన ఆ కై వమును పొంది పరుండు.

74. యావత్ భారతప్రభుత్వమును చేతపట్టినది మహిళ మైనను కై వశక్తివల్ల పర్వప్రజలయందు అడరభావముతో పరిపాలించుచున్నది. అమెరికా దైవము ఆయురారోగ్య, ధైర్య బల, జ్ఞాన శక్తులను ప్రసాదించుగాక.

75. యాదగులు పలువురు నీ దాకృత్యమును పొగడుచూ నీ గడపకు వచ్చి అర్పించినప్పుడు వారిని ఆదరించవలెను గాని నిల్ల య్యభావముతో వెనకగొట్టకుము.

76. ఆవు చేనులోపడి మేయుచున్నదని, చేనుకు నవ్వుము కలుగచేయుచున్నదని పడబాది పట్టుకుని గుంజకుకట్టి బాధించుచున్నావు. కాని దాని అగలి తీర్పుటకు కొంచె మైనను నీ చేతులతో నీవు ఆహారమును కలుగచేయవచ్చును

అది స్వతంత్రించి నీ చేతులో బడుచున్నదని గ్రహించవలెను. అంతేగాని పూర్తిగా ఆపు దోపియని తలచకుము. నీ బాధ్యత నీవు తీర్చుట తెలిసికొనుము.

77. పలువురు శ్రీమంతులు కలసి ఒక మార్గమున గోవులు మార్గముపైక్రిస అకలిబాధతో అరచుచున్న గోగులనుచూచి ఏడు గొంగుపెట్టడాలుంటావు. అది ధర్మంకాదు. నీవు యెంత శ్రీమంతుడనయినను అకలిబాధ సముదాయము వారిబాధ గ్రహించి సహకరింప. అంతేగాని నిర్లక్ష్యభావముతో పోకుము.

78. జీవాత్మ పరమాత్మ యని వేరుచేసి ఆత్మలు తేవు కాని జీవాత్మ ఏకీకరణము, పరమాత్మ బహువచనము.

79. నాడే నారాయణ స్వరూపముగా భావించు చున్నావు అంతేకాదు. నిపాదములకడ నివసించు కుక్క, పిల్లి కూడా ఆ నారాయణ స్వరూపములుగా భావించి ఆదరించు.

80. పుణ్యక్షేత్రములు అంటే పుణ్యభూమిలో శ్రేష్ఠమైనది భావించి ఆయానను గౌరవించి ఆదరించు. ఇది మానవధర్మం.

81. విండు చూలాలు గృహకృత్యములను చేసే కొనుచూ విడ్డబపోషణ, భర్తసేవ చేయుచుండును. ఆమెకు కలుగు ప్రపంచేదన కాలమున ఈసంపాదబంధవ్యమే కోతగా భావించును కాని ప్రసవించిన మరునిమిషమునుండి ఆ భావన పోయి జననమందిన శిశువోషణకై పోగులాడును. ఇది మానవస్వభావము.

82. మందు వేపవికాలములో శిరస్సుపై తలపాగ ధరించెదవు కాని స్త్రీలు పమిలచెంగు మాత్రము ముసుగు వేసికొందురు. వారికి శిరోజములు పెండుగా యున్నందున చాలును.

83. జ్యోతిలో తైలము తగ్గగానే జ్యోతితెగ్గును. అట్లే గుణవంతులు స్వార్థము నాచరించినంతకాలము కీర్తిప్రతిష్ఠలు పెరుగుచుండును. ఏకాగ్రముచేతనే ప్రసక్తలో మాన్పు తటస్థించినవశమున వెదికటి వృద్ధి యంతయు నశించును.

84. దేవాలయమునకు వెళ్ళినవారు దేవాలయము చుట్టూ ప్రవక్షణముచేయుట అచారము. అట్టి ప్రవక్షణము చేయి చేసినను జ్ఞానము అభివృద్ధికాదు. శక్తితో దేవాలయములోని విగ్రహములకు ఆర్చనలుచేసి ప్రసాదమును స్వీకరించుము.

85. మానవు లందరు పూర్వజన్మ ప్రభావమువల్ల ప్రార్థించిన మానవజన్మను సర్వవ్యయోగము చేసి లింగముల ఉత్తమము కాని అధర్మ, అరాచక ప్రవర్తనలుచేసి ఉత్తరజన్మలో హీనయోనియందు జననమందుట శోచనీయము.

86. నారాయణస్మరణలోని రహస్యం ఏమంటే ఈ "నా" అనే అశృభావము నదా పూజనీయము. అట్టి భావము నకు ముఖ్యభాగము శిరస్సు. అట్టి శిరస్సులోని ముఖ్యభాగం కంఠు, చెవులు, నోరు, ముక్కు. ఈ నాలుగు దరికరములలో ఏది లోటు అయినను క'విహీనమే. అట్లుగాక సర్వ

విద్వంస సంకల్పం

అవయవములు యుక్తిమగ్నముగా కలుగ చేసిగి శక్తి ప్రభావము గల శక్తివే 'రాముడు' అవతగ్నము. అట్టి శక్తి ప్రభి అత్మ స్వరూపుడు కలిగినవన, పూర్వజన్మ దోషములవల్ల అంగ హీనముగనుచున్నాడు. గనుక అట్టి శక్తుల వాసంగు నామమే నారాజు అవ్వరూపము. ఇది తెలుసుకొన్నవారు యోగులు.

87. ప్రతిగోళ రాత్రిపూట పరుండినప్పుడు నీ శరీర మలోని అవయవములు అంటి చెవులు, కండ్లు, నోరు, ముక్కు పని చేయుట లేదనివ భావన అది పోవాలి. వాటి వాటి ధర్మములకు విశ్రాంతిఅనేది లేదు. వాటిని శరీరమలోని అర్చనాధర్మము ప్రశాంతతతో నిలవజొక్కచున్నది.

88. చిన్నచిన్న పిల్లలు గారాలముతో ఏడుస్తారు. తల్లులు వారి కోర్కెలు తీర్చి ఆడేస్తారు. ఇది గారాలము అంటారు. దీనికి ముఖ్యకారణము మార్పుపె్మ.

89. నల్లగాయున్న బంటువులలో ముఖ్యముగా దన్ను పోతులు యమధర్మముకలయొక్క చాపానమంటారు అంటి నల్లధనము తొనుపుగలవలెనాదు. దున్నుపోతుకు ఆ అలెగ ములు సహజలక్షణము. అట్టి తొనుపుగలముతో ప్రవర్తించిన వారిని శిక్షించు ప్రభువు యమధర్మరాజు కనుక దానినే అయవయొక్క చాపానముగా భావించవలెనున్నది.

90. పచ్చికొత్తలు తెచ్చి ఎండవెట్టిన పిచ్చుట వాటిని వంటచెరుకుగా వాడతారు. పచ్చిప్రల్లలుమండవు. ఆలాగుననే ప్రతి మానవునిలోని దుష్టగణములు నశించుటకు గురువే అవసరం

91. పురుషులు స్త్రీలు అని రెండు తరగతులుగా వైభవము పుట్టించినాడు. పురుషుని ధర్మముగా స్త్రీ ధర్మములు అనుష్ఠింప కర్తవ్యమయినను నేటికాలములో స్త్రీలు ఉద్యోగములు చేయుచున్నారని పురుషులు నంటలు చేయుచున్నారని. ఇది కాలమహిమ

92. మానవులకు వాంఛిక్తియున్నది. ఇతిర తీవ్రజంతువులకు లేకపోయినప్పటికి సర్వజీవజంతువులు వాటివాటి అపుష్కరములను పొందుచున్నవి మానవుడు తనవోటితో అనేక అలభ్యములనాడి పొట్ట నింపుచునున్నాడు.

93. చిలుకప్రతికంటే పెద్దప్రతి ఆకాశమున పెద్దది- స్వభావగుణములు ఉభయులవి ఒకటే- అయినచో మానవులందరూ పొడుగు పొట్టి యున్నను వారివారి ప్రవర్తనలన్నియు భిన్నము.

94. పురుషుడు కామక్షిప్తంచేసి ఆర్జించుతాను. స్త్రీ పురుషుని రోషము తోడ్పడుతుంది. ఇది ప్రాసంగిక ధర్మం.

95. సురువుగాయ బోధ చేయుచున్నానంట ఇతివృత్తాని తనంతటివానిని చేయుటకు, మరిన్ని తనకు కలిగిన జ్ఞానమునూ, లోకములో నెదజల్లుటకును అయియున్నది.

96. పరపురుషులను తండ్రివలె భావించ వలెను- మిన్ని తన భర్తయందు అనుకంప కలిగి ప్రవర్తించుటయు స్త్రీయొక్క సాత్వికత్య ధర్మం.

97. చేతులో చివిన ఆవును బాది తరుముతాను. కాని ఆ చేనే వదలివేళతారు మరణకాలమున-

98. మంపకూరలు అరగక గాఢపడతాయి. కానుకూరలు సిగ్గుకొత్తికి నోప్పించునవి. అకుకూరలు మలమూత్ర విసర్జనకు తోడ్పడుతవి.

99. పురుషులు నేలాడిమంది తమ భార్యలను చావబాదుతారు కాని స్త్రీలు దీప్తువహిస్తారు. గీనికి ముఖ్య కారణము తాను అర్జితపరిజ్ఞనని తన పహాయము స్త్రీలిలవపరమని తలంపుతో గర్వించి చేయు అధర్మప్రవర్తన.

100. నానాబాధి పురుషులు రూపములో ఒకటే అయినను వారివారి సుత ఆచారములనుబట్టి భరించు ముస్తలు వేరువేరుగా యుండును.

101. దివాలాశ్రీములు ఎల్ల వేళల ఆ పరమాత్మ ప్రీతి జీవితముకల్గ గర్వచాటులో యుండి పూట్ర్యము పగటిపూట చందుకు చాత్రిపూట మనచర్యలను గమనించుచుండినట్లుగా మనోరీరసములో ముగిస యుండినను, మనహృదయ పరితాపములను గమనించుచున్నాడు.

102. పురుషుని చూచినప్పుడు స్త్రీ సెక్సుతో కిరీరమును పమిలచెగుతో కష్టముల పూర్వకచారము కేటో పైట చెంగు భుజంవరకు మాత్రమే యున్నంగన ఆ ఆచారము మంటకలసినది.

103. దివాలాశ్రీములుఅనన్ మానవుడు ఉద్బుధోప. అకుగాన, శ్రేయపది అర్జించుచున్నాడు అట్లు అర్జించిన వైశముతో అలుబిడ్డలు ఆనందముగా ఆమోదించుచున్నాను. కాని వృద్ధ మాతాపితరులను పోషించుటకు విసుక్కుంటారు.

కొడుకులెచ్చే సంపాదన అలువిడ్డలకే చాలని బాధను
 తున్నామని, వృద్ధులకు చాకిరీ చేయలేకుండా పున్నామని
 వారిని భరించుట ఒక బహుభాగమునైనను తిరిగివారు వృద్ధు
 లైనవారికి తమవిడ్డలు ఇతేచదువు చదువుతారని ప్రశంసన
 ఇది లోకస్వభావమైనది.

104. పదగతిలోలో బాగు తగుచుగా నులపడు- ఇది
 ఒక దురభ్యాసము- పాలిపురుగు వంటపదార్థములలో పడిన
 మొదల ఆ వంటపదార్థముంతయు వివసగును- తిన్నవారందరికి
 పాదమోసం గనుక క్రోధతో ప్రతివారము చులపడి.

105. పవనవలూడుకూయున్న గన్నేరుపువ్వులు తెచ్చి
 తలలో అలంకరించుకుంటారు. శిశువుకు అలంకారమే కాని
 ఆ పువ్వులలో దాగియున్న దోషం గుర్తించదు. గన్నేరు
 వేరుమొదలు పువ్వు, ఆకులు పసు నను విషవాయువుతో
 పెంచబడినవి. అందువల్లనే పూకు విషే కలుగులు

106. పన్నిను అంటే గులాబీపువ్వులతో అయ్యుంచేసిన
 నీరు. ఇది సువాసనగలది అందువల్లనే శుభకార్యములలో
 వచ్చిన బంధువులపై జల్లి ఆకుచిస్తారు

107. గోరింకాకు దున్ని గోళ్ళకు పెట్టుకొంటాను-
 అందువల్ల గోళ్ళలో దాగియున్న మలినదోషం మరిస్తుంది.
 గోళ్ళవ్యాధులనుంచి కాపాడుతుంది

108 చిల్లగింజ గంధంతీపి మంచినీటిలో కలుపుతే
 నీటిలోని మురికిపదార్థముంతయు అడుగున తెట్టకట్టుకుంది.

109. పాత్రురములు జంటలునంటలుగా ఆకాశములో విహరిస్తవి. వాటి నివాసస్థానమును పైనుంచి గమనించుచూ విశ్రాంతి కోరివప్పుడు తిరిగివస్తవి. ఇది ధర్మస్వభావము.

110. ధనవంతులు వారి దివ్యర్యం చూచుకొని ఆనందిస్తారు- కాని వారిలో ఇసుమింజైన పరోపకారులుగిది ఇమిడి యున్నయెడల వారి ధనరాసులకు కొదవకలుగునని భీతిచెందుతారు- ఇది లోకస్వభావము

111. సినిమా ప్రేక్షకులకు లభించే ఆనందంకంటె అదనీతివ్రేల వ్రసలే మెండు

112. ఆత్మ కోట్టనా, తిట్టినా శ్రీ మథా న ము సరించదు

113. ఈ ఇల్లు నాది అని తలంచుట పెరితనము ఇంటిలో స్వల్పము, ఎటుకలు, బల్లలు, వల్లులు, చీమలుదోమలు మరి అనేక జీవజంతువులు నివసిస్తాయుంటే నీ ఒక్కరిది యెలా అగుతుంది?

114. దేవాలయములో గంటకొట్టతారు జేమునికి చెయిగా లేక పూజారికి చెయిగా!

115. ఆవుపాలు శ్రేష్ఠమంటారు- కాని పెంచడము వస్తే బర్రెపాలు చిక్కవ, బోవ, ఇరువురికీవ అని బర్రెనే పెంచుతారు- అంటే పాల గుణమునకు విలువయివ్వదు.

116. దోమలతో బాధపడతారు కాని ప్రాంతములోని మురికిగుంటలు శుభ్రపరచదు.

117. మితముతస్పి ధుతుంది, తీర్థ శక్తి తగ్గినదంటారు-
కాని ఆహారవిషయముల వాటివారు.

118. మొక్కు-బకలతోను నీ వహింస చేసేవారి
హృదయములో జాలి అనేది హారతికర్పూరంవలె పారింది
పోతుంది.

119. పగటినిద్రకు కారణం సినిమాలు ప్రయాణమా.

120. హోటలు లెండి తినేవారికి షల్లలు అకలి
తెలియదు.

121. శ్రోతలు రసికులవలె గాయకులకు ఆపదమా.

122. ఉంపుకుకలైలమాటలకు ఉబ్బిపోతారుకాని వారి
హృదయములో కాగియున్న దొంగప్రేమను గుర్తించలేరు.

123. గృహస్తులు పగటిపూట సూర్యునికి నైవేద్య
ముగా పాలు పొంగిస్తారు- వేళ్ళు వెన్నెలలో చంద్రునికి
పాలుపొంగిస్తారు.

124. హిందువులు తరచు సత్యవారాయణ వ్రేతలను
చేస్తారు కాని సత్యమును పాటించటం గుర్తించరు.

125. దొంగలు వచ్చేది నీకొరకుకాదు- పరోపకార
బుద్ధితోకుండా నీవు కూడబెట్టిన వారిభాగమును వారు గైకొని
టకు చూశాను-

126. ప్రజలలో నీతి కొరతనచ్చినప్పుడే పోలీసువారి
అవసరం. ప్రజలు నీతివంతులుగా ఉంటే పోలీసుకాని
అవసరము.

127 శాశ్వత మానసిక దుఃఖములు, జవన మరణాది
విచిత్రములు అను గ్రంథములతోగూడిన ఈ సంపాదనమునందీ
రిప్పించుకొనినవాడు డి. త్రిపురారు -

128 ధనవంపద అవధానాశ్రయ, భోగసమూహము
సంసారలోకములొరకు సంపత్తులన్నియు ఆపదలతోరకు నిర్మింప
బడినవి - అది తెలిపి ప్రవర్తించినవాడు బుద్ధిమంతుడు.

130 రాజ్యముకంటెను, వనితాసంగము కంటెను,
నిరాశత్వము అధిక్కుఁగలదు కలుగజేయును.

130. జ్యేష్ఠ ఆసూయాభావములకు మూలకారణము
అది -

131 ప్రియభావము సోగితులది జ్యేష్ఠ భావము
నశించును -

132 పాపగుణాది కష్టములతో నీవు పాల్గొని
నష్టము ఆసూయాభావము నశించును

133 ఈ రణయంత్రములు పెరిగినకొలది సైన్యము
ము పెంచబడి, దేశ ఆర్థిక పరిస్థితులు తారుమారగును.

134. కుల జ్యేష్ఠములు నశించుటకు ప్రథమమెట్టు
తాళాబేధములు తొలగించుట -

135. ప్రబుద్ధులయే శిశువు పోషకుగాను తల్లికి స్తన
ముల నిర్మించు దైవమునకు, నీ పోషకభారము తెలియదా!
అది గుర్తించక ఎన్నో మాయలుపన్ని సంపాదించి మూటలు
కట్టుచున్నావు - అది నీ పెరిగినముతాదా!

136. ఏ జన్మలోనో నీవు ఋణపడిన బాకీ తీర్చుకో
మని చిచ్చగాని రూపమున నీగడవకు వచ్చినవానిని గుర్తించక
బొమ్మంటే ఋణవిముక్తికొరకు మరుజన్మ ఎత్తవలసియున్నది
గనుక జన్మలసంఖ్య తగ్గుటకుగాను వెంటనే వాని ఋణ
ఆలకించు-

137. చీకటిరాత్రులలో చొంగలు నీసాదు అపహా
రించకుండా కుక్కలు మొరిగి హెచ్చరించుచున్నవి. కాని
వాటికి ఒక కవళం అన్నం వేయకుండా లోభిస్తూ యున్నావు
అది నీకు ధర్మమేనా?

138. ధర్మము తెలిసిన తనయుడుధనమువకు వెరువను.

139. నుచికొరకు వేరువేరు పదార్థముల భుజించుదు-
ధర్మముకొరకే వేరువేరు గ్రంథముల పఠించుదును. దానము
కొరకే వేరువేరు పూజలు చేయుదును- దేవునికొరకే వేరు
వేరు మతము లాచరించెదను.

140. స్వామి పాడినచేయు ధర్మపనులు

స్వామి దర్శనముకొను సర్వభక్తులు

స్వామి నీడలోను సత్ప్రవర్తకులు

స్వామి చెందలేదు సత్యవంతులు.

141. తల్లిని ప్రేమించు తనయుడు, గురుని ప్రేమించు
శిష్యుడు ధర్మము ప్రేమించు పరిపాలకుడు, జైవము ప్రేమించు
భక్తుడు-

142. ధనముకొరకు చోరులు, పరాంగవలకొరకు జారులు, ధర్మముకొరకు రాజులు, మర్మముకొరకు మనుజులు దైవముకొరకు భక్తులు ఇట్లెవల వెదకుచుండును.

143. పతిచెడి తిరుగు మనుజుడు, గతిచెడి తిరుగు భిక్షుడు, నీతిచెడితిరుగు మోసగాడు, పరిచెడి తిరుగు జారుడు

144. భూగర్భములోని ఖనిజములు, గమలలోని ములులు, సముద్రములోని ముత్యములు, వనములలోని మూలికలు, మహాత్ములలోని త్యాగములు విలువకట్ట నేరితిరమ?

145. బీజములోని వృక్షము, గర్భములోని శిశువు, పుట్టలోని పర్వత, ధర్మములోని ధలము నిర్ణయించుట దర్శనము.

146. కలెటు సీపములు అలవరచుకొనివకొలది కండ్ల వ్యాధులు పెరిగివది.

147. నిస్వార్థసేవ చేయువాడు, తను చేయు ప్రతిదని దైవసేవగా భావించును

148. నిన్ను నీవు తెలుసుకొని అయే దైవమార్గము.

149. ధర్మము అనే పత్రము నాటి, విశ్వాసము అనే ప్రేమ కలుగుటకు భక్తులనే యనే వర్తనతో పెంచి, దైవమును తెలిసికొనుము

150. పరిపక్వైనా తొలిగోళి అసందం మురకొనవును.

151. చంక్రమడుడుదివివాడంటే శేష్యులకు గాంగె లకు ఆసందమ.

152. పృథువు సోమరిపోతు అయితే శేషకులకు ఆసందమ.

153. తమ్ముడు తెలివిగలవాడు అయితే అన్నకు ఆసూయ.

154. చిల్లగింజ అరగతీసిన గంధం పీడిని శుభ్ర పరచును కలుషితవృద్ధుని మువ్వ ప్రిప్రకటనగ్లభము.

155. చలిగాలిలో మంచం చేసుకుని పరుంటే చలికి బట్టలు కప్పకోవలెను. చీకటిరాత్రిలో పరుంటే గీసం అవసరం. వెన్నెలరాత్రిలో పరుంటే ఏమీ అవసరంలేదు.

156. చితుకులు ఏరుకుని వంట చేసుకుని ఘోషాదు కడు వీడవారు గొప్పవారు యంత్రసహాయంతో చేడిని ఉద్యమింపచేసి వంట చేసుకుంటారు ఇద్దరికీ చలి తీరుతుంది.

157. పరుండియుండినవా, కూర్చుండియుండినవా, నిలుచుని యున్నవా, పృథ్వాణము చేయుచున్నవా అంతియై నీ హృదయము లోనే యుండును.

158. చిన్నతనములో తల్లిదండ్రులు, మువ్వలలో తల్లి, పృథ్వాణములో విడ్డలు నీ పోషకులు.

159. పగటిపూట పృథ్వాణము చేయవలెను, రాత్రి పూట విశ్రాంతి తీసుకోవలెను.

160. చతుర పట్టినప్పుడు పై బట్ట మీ గాలికి శరీరము అంతటా పడెను.

161. చిన్న బిడ్డలను అదలించకుము. వారి చేత మృదియవలకు నొప్పి కలుగును.

162. పసిబిల్లలు మంచములో ఏడుస్తారు ధనవంతులు సంపాదన లేదని ఏడుస్తారు, గయ్యాశిశువార్యలు భర్త సరిగా పాలన లేదని ఏడుస్తారు. నీదపిల్లలు అశిలిబాధతో ఏడుస్తారు.

163. మంచమునకు నాలుగు కోళ్ళు త్రిశూలమునకు మూడు కొమ్మలు, బంతువులకు రెండు కొమ్మలు తేలుకు పోలి కొండి.

164. పరుండినా, కూర్చుండినా, విడిచిపెట్టినా, వ్యాపారి లాభం కోరుతాడు - వైద్యుడు కోరులను కోరుతాడు.

165. తాడు తెలి చాడ నూతిలో పడితే శ్రేణువేడి తీస్తారు నడిబట్ట నారిశిట్టతే బండ్లవేడి ఇతుకుతారు. గడ్డం పెరిగితే మంగలి గొరుగుతాడు, కాని ప్రిణం పోయిన బంతువులను కుక్కలు నక్కలపాలు త్రేస్తారు.

166. శేవెలలు చిక్కినవంటారు, గొర్రెలలు నరుగు అంటారు, మేకలలు వేడి అంటారు, ఇవులలు శ్రేష్టం అంటారు.

167. పసిబిల్లలకు దాయిపాలు యిప్పిస్తారు, దాయి భావములే శిశువుకు అబ్బుకా.

168. సూర్యుడు ఉదయంతంబు మధ్యాహ్నం వేడిగాను
సాయంత్రంవేళ చల్లగాను ఉంటాడు- కాని కిరణవృత్తియును
ఎల్ల కాలముల ఒకేరీతిని ఉంటాడు.

169. చిన్నచిన్న గుడిశెలలో వివరించేవారు గాలికి
ఆర్పైట పడుంటారు. శ్రీమంతులు చీకటిగడులలో పడుంటారు.

170. చీకటిబాగులో వస్తువులు కొంటే గొంగలు
పెనుపెంటవే గుర్తించి వివాచశ్వేత్యమును అవహరిస్తారు.

171. నాపీలులు పిల్లలకు సులిచేయిస్తాయి ప్రభు
త్వము పెద్దవారికి సంతానవిరోధక అపరేషన్లుచేయిస్తారు.

172. పశువులు ఋతువు తెలిసికీడించును. మానవులు
సర్వకాలములయందు క్రీడించును.

173. పూర్వం చేతివాడి చూచి శరీరరోషముతెలుసు
కొనేవారు, ఈనాడు మల, మూత్ర, రక్తచరీలుచేసి తెలుసు
కొనుచున్నారు.

174. పూర్వకాలం జాతకచక్రంచూచి తీవితకాలం
నిర్ణయించేవారు, ఈనాడు పొడవు, తూకం యిత్యాదివి
వాటితో తీవితకాలం నిర్ణయిస్తున్నారు.

175. యాత్రీకులు పుణ్యక్షేత్రీమాలు ధర్మించుటకు
ప్రయాణం చేస్తారు, వర్తకులు సరుకులుకొనుగోలుకు ప్రయా
ణంచేస్తారు. యాచకులు చిచ్చుపెత్తుటకు ప్రయాణం చేస్తారు.
గొంగలు ప్రయాణీకులసాత్తు అవహరించుటకు ప్రయాణం
చేస్తారు.

176. కైలుపర్యాయములు అరటితోళ్ళు ప్లాటుఫారం మీది పాకవేస్తాను. అలస్యంగా వచ్చేవారు ముగ్ధులై త్రోళ్ళు త్రోకి కాలుబాకపడతారు.

177. ఇంకొకటి భార్యను కొడతాడు, భార్య కొపించి ధర్మకు బడలు విడ్డబడు చావనాడుతుంది.

178. శ్రీమంతులు విమానములో కాశీ వెళ్ళి పెద్దల హస్తీలు గంగలో కలుపుతారు, వీడవారు పాపిణిముగ్ధుని పారుదలనీటిలో కలుపుతారు, ఇద్దరికి ప్రాప్తించే పుణ్యం పరమానమే.

179. భవవంతులు గంజవాల్చి అమ్మం తిని కోగాలతో బాధపడతారు, వీడలు గంజఅమ్మం తిని అగోగ్యంగా కామ కష్టంచేసి అనందించుతారు.

180. పల్లెవాళ్ళు గోచీ పెట్టుకొని నీళ్ళలో తడస్తారు, అగోగ్యంగా ఉంటారు. శ్రీమంతులు వేడినీళ్ళు న్నానం చేస్తారు, మందుబిల్లులు చెల్లిస్తూవుంటారు.

181. పురుషు పురుషుడంటారు- అది ప్రపంచవవారికా! బంధుకోటికా!

182. చనిపోయినవారికి తిలోదకాలు యిస్తారు. అంటే చనిపోయినవారి ఆస్తికి భాగస్వామి అవుని చెప్పడానికా!

183. నీపంబో చమురు తగ్గులే నీపం అరిపోతుంది. పెట్టెలో చికిం తగ్గులే బంధువులు తగ్గుతారు.

184. చిన్న ఆబ్బాయి పెంకి, పెద్ద ఆబ్బాయి పోగి.
బోతు, బుద్ధి ఆబ్బాయి కొంగెగాడు, చంటి ఆబ్బాయి నోటి
ఇందులో ఎవరు నాకు పేరు చెప్తారు.

185. పకుపులు గేటగానిచూచి పారిపోతవి, పక్షి
బోయనానిచూచి పారిపోతవి, వసులు దుర్గామ్మలమీదికి పా
పోతారు, భూపతిపాలకుడు పకరాజులది జూచి పారిపోతాడు.

186. కిని మహదత్త వచ్చినదింటే కొందరు బాసలు
యిచ్చి తప్పించుకుంటారు. కొందరు అట్టికిష్టమవులు అని కి
విస్తారు.

187. పురాణాలు చింతెక్కి వస్తున్నాంటే దేశంలో
ప్రజలు భీతితో మునిగి జీవిస్తారు.

188. పుధసమునకు ఆశించేవారుకూడా వారి ధనం
పరులు ఆపహరిస్తారేమోనని కాగ్రోత్రపడుతారు.

189. దొంగలు ఆర్జించినదానిలో ఆశోకిచెప్పినవారికి
ఒకభాగము, పురాణులకు ఒకభాగము, పోలీసువారికి ఒక
భాగము, కల్లు సారాదుకానిదాదులకు ఒకభాగము ఇవ్వగా
మిగిలేది గంజనిశ్చయే సరిపోయింది.

190. దేవాలయములు కట్టేవారిలో పాపభీతినివారలకు
కట్టేవారుమెండు.

191. వడ్డివ్యాపారస్తులు బీదవారివద్ద ఆధికవడ్డి ఆర్జించి
దానపంతులవలె బీదలకు పాపభీతితో దానాలుచేస్తారు.

192. నీలంగడిలో పదిమంది గుమ్మాలు పనిచేయుచు
న్నారంటే అంగడికివచ్చేవారి సంపత్తు వారిపహారముతో
కోల్లగొట్టుచున్నావన్నమాట.

193. పదిజులపాడికంట పదిబ్రలెల పాడిలాభం.

194. చేగోడీలు కొనుక్కుంటే పిల్లల జకలితగుతుంది
పెద్దలపైతం వదులుతుంది.

195. త్రికరణశుద్ధిగా యుంటే గంతే నొకకడు

196. అలంకారములు వేయిపరిచినా దోక్కశుద్ధి
లేనదే గానివడు.

197. ఘోలోకను లోపువ్వు పకలకవజాతువులలోను ఆత్మ
గాలిరూపములో నికసించుచున్నది- ఆదిద్రవీశించుమార్గము
గాని పెడలు మార్గముగాని కనుగొన్నవాడు యోగి- అతని
ముఖములో ఆద్యమున్నది- పరిపింబడువలె సమస్తము
తెలుసుకొనుచు అట్టివానికి జకలిదపలులేవు- బంధువర్గము
లేదు ఇల్లు వాకిలి లేదు సమస్త సర్వప్రవాహములు సమా
ద్రములో మిళితమై రూపవలుల * భాసిల్లుచున్నగా వాని మన
స్సులో ఏకోక్కెలు యుండుక ప్రమాదము చేయుచుండును.

198. చింతాశువులుపు, కసింతాప వగరులయినప్పటికి
చింతాకే శ్రేష్ఠము.

199. పలుపురుప్రయాణికులు బసచేసేపరియజమాని
వేరువేరుభాషలతో వారివారియోగజ్ఞేయములను విచారించు
చుండును శానితవర్ధవిషయ గుర్తించడు.

200. పల్లనేరేడుచాయగల మనుష్యులు ఎక్కడాఁ
కాయరంగువారినిచూచి విచారపడితాడు- ఎంగువంటి తో
సొందర్యమువాఁకి లేక పాలిపోయినారని- తనలోనిర క్తవి
సలుపుగాఁబండివని, పైచర్మముచాయగు ర్తించరు-

201. ఇరుగుపొరుగువారు దొంగలప్రలే ఇంటికిఁ
ఆపందిములేదు.

202. తలగొరిగినామొగొరిగినా వెంట్రొకిలు చురుగు
కావి మెడవరుకులే తిరిగివుత్తేచేదు

203. సుష్మమువశలినదంటే విచారపడదు లంబప్రభాఁ
కమంటాడు- మనిషి చనిపోయినాఁడింటే విచారపడితాను.

204. తానురాకురీటిలోఉన్నంతవరకు వడిలదు- తీసి
ఒడ్డునఁబడితే వడలిపోతుంది- అలాగుననేకులుచీకుగు గృహ
ములోయున్నంతవరకూఆనందముగానేయుంటాడు కుటుంబము
నుతానులైటకు వెడలిసప్పుడు ఒంటరిగా బాధపడితాడు.

205. చాకలిచేవులోబట్టలు ఉరికి గంజపట్ట ఆరివేసి
తెస్తే మనముకట్టకునిఆ వందిస్తాము. అటులనేమానవుడు
న్నానంచేసి వీలూధిధరించి దైవపన్నిధిని ప్రార్థించేస్తే దైవం
ఆపందిస్తాడు

206. చమటపట్టినప్పుడు పైబట్టలులేస్తాము- అదిలి
వేసినప్పుడుభుజిస్తాము అంగడికి వెళ్ళి పరుగులుబేరమాడి బెస్తా
ము ఇంటికివచ్చినాక ఇల్లాలుబెలువల ఉంటే వంటచేయుటకు
విసుక్కుంటాము.

207. రామరామ యుద్ధగొంతుపైతి భజనచేస్తాము
రాముడులిచ్చగాదిరూపంలో సేగడపనుప చే పొమ్మంటావు.

208. చెవులకుటిలుకారిమలు దిగిలిస్తారు కాని చెవిటి
వాని చెవులలో చెప్పినను ఎటులించక బాధపడతారు.

209. ఆర్మితనే పదార్థములు చూడవలెవని ఎందరో
ప్రయత్నించారు ప్కలులైవారు- నీవీవునునీవుచూడగలవా
అలాగే నీగర్భములోనున్న నీలతనముకంటికి గోచరము
కావంగున ఆర్మిత అనే పదార్థము నీలోలేదని చెప్పుగలవా
లేడు.

210. మోపకారంచేశాడంటే లిసభవిష్యత్తుకు నేల
సాన్నిని తనములు నేస్తున్నాడన్నమాట.

211. గాలిలేక బాధపడతారు- చెల్లనీడవికీమింపటి
చీకటిభవనములలో చీల్లచీకలోపటి మలుగుతాం.

212. అలనాగు శ్రీరామచంద్రుడు అవిపులకు వెళ్ళి
నాడంటేతండ్రిమాటజనచాటలేకకాదు కిక్కివాక్కిపరిపాలన
కుమార్త్రమే- ఈనాడతండ్రికిదనువునేర్చుతామిట్లు

213. మోపకారంచేశవారిసంఖ్య కంటే పరులచిత్తాలప
హరించేవారిసంఖ్యఎక్కువ.

214. దివ్యాత్మములు కష్టపడి- చమటలుపట్టలే-
తునుతుంటూరైతుపాలులో నేద్యంచేసి పండిచి యజ
మానివద్దకుపంపవస్తువులులేస్తే నీవుకొంత అపహరించిరావు-
చేనుమీదనేను లెఖనేకాను నిజంచెప్పుయనిబెదిల్పాడు మిగిల్చి

కట్టుబడిమించిరావలెననిదోట్లజతాను- ఇదియజమానిలగీత

215. ఆవుమందలుమెన్ని ఉన్నా మూడలెనక్కొంబూ
తనవల్లి వద్దకుకేరుమంది- శివనకము ఎంతరహస్య లోయవ్వా
యజమానిని గుర్తిస్తుంది- పందిపిల్లలు లోస్తేగొడువ్వా
అన్నింటికి కమవునివాచాలు ఇస్తుంది- అంగడివానివద్ద ఎన్ని
పరుకులు ఉన్నా వీవుకోరివడి వెతికితెచ్చిఇస్తాను

216. పలువురు పెద్దపగుష్టులు ఒక మార్గమూ
నెట్లమూ ఒక ఇల్లాలనుచూచి ఈమె మహా భాగ్యవంతు
రాలు ఎందువల్లనంటే తలనివా వెంట్రుకలు, ముసినివా
అభరణములు, చేతులనివా గజాలు, పాదాలు అనివా
మట్టలు ధరించి నిండుగా స్త్రీయు ధరించి మగనినెతికి
ప్రయాణమై అత్తివారివంట నెవదేముటకు వెళ్ళుచున్నది
కొలదిరోజులలో గర్భవతిమై తిరిగి పుట్టింటికి రాగలదు

217. చీమలు నొరులుగీసి ప్రమాదముచేయుచున్నవి
అంగడిలోని బెల్లంగడ్డనివా చీమలే

218. దోమలు, నల్లులు మొదలుగా యన్ననంటే గాలి
లేక నిమరపట్టక చీకటిగదులలో పరుండువారు పొంటే
అనుదం.

219. పగలు రాత్రి అవకుండా పదిరోజులు ప్రయా
ణముచేసి కాశీకి వెళ్ళి గంగలో స్నానం చేసినతరువాత ఇంటికి
వచ్చి బంధుకోటికి విందులుపెరిచి, తమకు కాశీకి వెళ్ళి తృప్తికం
పుష్కం సంపాదించామని అవదిస్తారు. కాని ఇంటి ప్రక్కన

ఆకలిబాధతో యున్న ముసలమ్మకు గంజిజావహూడాపోయారు,

220. పులులతో వేటాడి పులిమాంసం తిన్నామని,
పులితోపులెచ్చి మెకలో కట్టుకుంటారు- పిల్లి వస్తూయున్న
దంటి ఎలుకలవలె పొరిపోతారు.

221. చిన్నతనములో ముసలమ్మలు అన్నం కలిపి
తినిరిస్తారు- వయస్సులో భార్య తినిరిస్తుంది- ముసలితనంలో
మనుమలు మొట్టుమొట్టి తినిమంటారు.

222. సీపు నేను అనే పదము ఈ శరీర రూపములను
బట్టి కల్పించబడినది- ఈ శరీరము వశించినప్పటికీ ఈ సీపు,
నేను అనే శక్తులు గాలిలో మిగిలిపై ఏకరూపమున దాల్చు
చున్నది- ఈ లేదమంరియు ఈ కాన్పించు శరీరముతో గాని
శరీరమలో దాగియున్న ఆత్మభూతము.

223. జావకీదేవి పకల విశ్వర్థివంతురాలయినను
గృహస్తుధర్మం పాటించుటకీ భర్తవెంట వనములకు వెళ్ళి
అష్టకష్టములు అనుభవించి, భర్తకూడా దూరమై, పాతి
వ్రత్యధర్మమును పరిపాలించి ఘోలో ప్రజలందరికీ ఒకఆదిర్ష
గృహిణి యైనది. ఆమె ఆనాడు అనుభవించిన బాధలకేగాను
ఈనాడు ఆమెను దైవముగా ఆరాధించుచున్నారు.

224. తలవనితలంపుగా ఈనాటి మధ్యాహ్నంవేళ ఒక
బాలుడు నాడెంతకు వచ్చి వత్తి కావలించుకుని ఏడుస్తూ
వుంటే జాలికలిగి ఏమి నాయనా ఎందుకు ఏడుస్తూవున్నావు
అని అతి సమీరతో ఆబాలుని ఓదారుస్తాము- అటులనే

విధివిధానపుచూ ఆకలి అకలి యని గాంతెల్ల ఆనచే గ్రూవకు/ మొగ ఆలకించము- ఇది మానవస్వభావము- కవిభావములో మార్పు కలిగివచ్చును- కేశములోని ప్రజలెల్లను ఆనందిముగా కీవయాత్రి చేయగలరు- అంతేగాని ఈ కీవయాత్రియను కరుగనిచే ప్రజలు క్షేమముగా యుండవలరు

225. పరుగురుస్త్రీలు గామిదేశీగి తమ భర్తలలోని ములను చెప్పుకుంటారు- అంతేగాని తమ పరివర్తితములను లకు గుర్తించరు.

226. పిల్లవాడు ఏనుడున్నాడు- అల్లి పరుగుస్త్రీను వెళ్ళి వోదాడు- కాని ప్రక్కయింటి పిల్ల ఒల్లు కాలిన దంట వెళ్ళి ఉపవరణమైనా చేయదు.

227. తమలహతులు పది వదిలి ఉద్బుధులైనారు- అది ధర్మకాదు, ధీమత్తునగి పిప్పి పూయవలెను- అప్పుడు పికు తర్లకత్తి పెరుగుతు.

228. అవకాయపచ్చదీతో భుజిస్తారు- పిచ్చుట ఒక ముద్దలయినా పెరుగుకన్నం భుజిస్తే ఆరోగ్యం పోతుంది.

229. చామడుమలసూర పెత్తనావండి మజ్జగ అన్నములో వంజుకుంటారు కొందరు- ముకొందరు నేతిఅన్నంలో పిసుక్కుని తింటారు, దేవిరుచి చానిదే.

230. చంటిపిల్లలు చిన్నప్పుడు లాగాలో ఉచ్చ పోసుకుంటారు- పెద్దవారు అయితప్పుకు ఎవరికీ కనుపించరు- చామగుడ్డలలో పోసుకుంటారు- ఇది ఈనాడుకూడా అచారధర్మమే

231. పశువుల జంటలుబంటుగావచ్చి వచ్చికలుయల్లో
పొంగుతుచూ రంకెలు నేయునూ గడ్డిమేస్తూనం యజ
మానికి అనందం.

232. జీవనములు అన్నీ ప్రవహించి, ప్రవహించి పాగ
గింజలుచేయుచున్నవి కొంటపిల్ల బండరు పాయంత్రో బడి
పదిలగానే గుంపులుగుంపులుగా ఇండ్లకు పరుగుతున్నారు.

233. ముంపపసుపుకొమ్ము వేడిని తొలగించును. అవ
గింజలు నీలోని అత్తిత్తితోపడు పోగొట్టును. చిల్లగింజ
నీటిలోనిచుట్టిని విడదీయును దీపము చీకటిని పోగొట్టును.
గొట్టెవాలు గొప్పవతి కావలెనంటే గొంపాకువపరు పరగడు
పును ఎరుపగా పదిరోజులు చేదు అవకుండా పురిచును త్రాగ
వలెను.

234. ఆవమానతో చేసిన వంటకములు చెడిపోకుండా
పదిరోజులవరకూ యుండును. పచ్చమానతోచేసినవి మరుసటి
దినమునకే ఇగిరిపోవు. ఆవమానతో చేసినవి నాలుగు
రాత్రులవరకూ యుండును కాని నేతితోచేసినవి వేడి తగ్గ
గానే రుచి చెడును.

235. చిక్కు-కుగింజలు ఉడకవేసి తింటారు. అది
ఆరోగ్యకావకు మంచిలే కాని బానిసల్ల తిన్నవానికి చిక్కులు
మిక్కుటముగా కలుగును.

236. వేదగింజలు చేదు. వేయించి చూర్ణం చేసి
మజ్జికతో తింటే నీ గర్భములోని పకలతోపములు మటు

మాయ మప్రతవి. తేతచిగుర్న అలవాటుచేసుకంటే నోటి దుర్వాసన వశిస్తుంది. పులితేపులు పోతవి.

237 నుదే నారాయణస్వరూప మంటారు- నే నంటాను, ప్రతి తపనంతువులో ఆ నారాయణ స్వరూపము వున్నది. నీవు మనస్సు నిలకడతో చూస్తే తెలుసుకుంటావు. అందుకే ప్రహ్లాదుడు స్థంభములో యున్నాడని తిండికి హిరము చెప్పినాడు.

238. శంభోశంకర యని ధ్వనిచేస్తూ శింఖం పాడు తారు, మెడలో లింగకాయ ధరిస్తారు- ఆలింగం నున్నది రాలిముక్క- అయినను దైవభావముతో ధరించినాడు శివా! అట్టివాడుకూడా ఎన్నో శస్త్రములు అనుభవించుచున్నాడు- వారి తీవ్రతములుకూడా ముగియచున్నవి- కిసికి మనము గ్రహించవలసిన ముఖ్యవిషయం దోమలోకూడా యున్న ఆ దైవము ఏదోదూషములో భవయందగును- యుండగా ఈ మాయనేపములు ఎందుకు నాయనా!

239. సర్వ తపరాసులకు తేనుతేను పోషకపదార్థములు దైవముచే సృష్టించబడినను, దునుల కొరకు భాగ్య పను చున్నావు. ఆ దునులే నిన్ను దొంగతనము, లంజనము, అసూయ, ద్వేషభావములతో అసత్యప్రవర్తకునిగా మార్చు చున్నది గనుక తృప్తితో లభించినదానిని దైవప్రసాదముగా అనుభవించు.

240. శుద్ధ్య, ద్వేషము, అసూయ ఇత్యాది లక్షణ ములను విడనాడుము.

241. ఒకనాడు నీకు తిండి లేకపోయినందున యితరులకుమానింపకుము- అది నీపూర్వజన్మతోషఫలముగాభావించి తావికడ నీభుక్త్యాగి ల్పిస్తే చెందుము

242 రాజాధిరాజులుసూడా రాజ్యములు పోయి దీచులై తిండిగింజలకు బాధపడినవారి చరిత్రలు యెన్నో విన్నాము- అందువల్ల మనము నేర్చుకోవలసిన సుఖ్యవిషయము ఏమనగా శిలులు చెప్పిరావు, చెప్పిపోవు గనుక కలిగి నప్పుడు గర్వింపక పోయినప్పుడు విచారపడకుము.

243 తీవి అంటే ఒక సూక్ష్మ రూపములో నీటి దిండువులోని పెయ్యోవంతు పరిమాణముగల అగోచర వస్తువు. దీనినే తేలుసుకోవలేక వేలాది గ్రంథికులను చకించుచూ పండితుల నేవచేయుచూ దేశాటన చేయుచూ మతి చెడినవానివలె కొందరు గుహలలోను, బడిప్రాంతములలోను, అడవులలోను తిరుగాడుచూ లభించిన పదార్థమును భుజించుచూ, లభించనివాగు నాయుధక్షిణచేయుచూ దేశము నలుమూలలొ నెదరించుచూ అపవిత్ర్యములను విడనాడి గోరీపాత భరించి అక్షయపాత్రతో నీ గిజపక నిలిచిపోయి పుంగవునికి సవర్యలుచేసి అతిథి-అత్థాగితులవొప్పి, దైవమే ఆ స్వరూపములో నీకు ముక్తి కలుగచేయుటకు వచ్చినట్లుగా భావించి ఆనందించు. అంతేగాని అగోరవ భావముతో పసిపర్చిందకుము.

244. పకల వశ్యర్యములు శూణ్యంబురములు- ఉదయము ఉదయించిన సూర్యుడు సాయంత్రంల స్తమించినట్లుగా తరలిపోవును.

245. ఈ జీవితకాలము ఒక పగులుగాను మరణము ఒక నిద్రగాను భావించినవాడు జ్ఞాని.

246. ఈ శరీరములోయున్న సమస్తవాడులలో ఏ ఒక్క వాడికి ఆటంకము కలిగిచా ఈ జీవితమువఱకు భంగము కలుగునుగదా! అటులనే నీ రాజ్యములోని ఏ ఒక్క చిట్టి బాధ కలిగినను దానిదోషము రాజ్యాధిపేతరదిగా భావించి రాజ్యపాలన చేసినవాడు ప్రభువుగాని మిగతావారందఱు రాక్షసులనే భావించవలసి యున్నది. ఇది గొప్ప ఆదర్శం, భావముగా తలచి ప్రాణిమానవుడు తన పంతతివార్యులకు సేవకులయందు ప్రవర్తించవలెను.

247. దినారాత్రులు అనక ఎల్ల వేళలయందు జైవ సేవచేయు భక్తులు వున్నారు అట్టివారికి ప్రాణికోటా ఆకలి దప్పికలుండగినను వాటియందు మనస్సుపోతుండా భ్యాపనిష్ట లోనేయుండి ఆ పరమార్థ ప్రాదసేవ చేయుచున్నాం. వారిని సాధారణులుగా వారి విషయములు ఇతరులకు చెప్పరు. ఇతరులకు తెలిసి అడిగినను అడంబరముగా తెలియనివ్వరు. అట్టివారిలో కొందరు ఆశ్రమములలో తలదాచుకొంటారు. ఒకరిని అర్థించరు. ఒకరిసాక్షుడు ఆశపడరు- ఎవరైనానైనా ఆచార పదార్థములు యిస్తే, జైవప్రసాదముగా భుజించి ఆపందించుతారు.

248. చీకటి రానులయందుగాని వెన్నెల రానుల యందుగాని భేదములేకుండా నిద్రపోక ఎల్లవేళలా ఆ జైవ నామస్మరణ చేయుచు ఆశ్రమములలోయుండి అకలిబాధకు

గాను ఆకులు, పుష్పములు ఇత్యాదివి భుజించువారు పలు పురు ఈనాడు హంపూడేశములో పలుప్రాంతములలో యున్నారు. వారిని గుర్తించువారు కనుకైనారు.

249. భవవంతులు శీతటిలుబాగుల నెంటు పరుగులిడి భవము సంపాదించి మూలబుడట్టి పంగనామలవలె అమాయకముగా ముట్లాడుతారు- అందుచే గొంతికామ దొరికి వేస్తారు.

250. చితుకులు దొరకక తిండిగొలులు నీళ్ళలో నాన లేకుండా తినేవారు ఉన్నారు. శ్రీమంతులు నేడినీళ్ళలో ప్లావం చేస్తేనేగాని భోజనముచేయరు.

251. పరాంగళలు గురుగూడి గురగురలాడుకొను చున్నారంటే వింత తన భార్యకూడా ఆగుంపులో పుంతు చీవాట్లు పెడుతాడు- కాని తను నాయంబ్రం ప్లేహితులతో కూడి చీట్లకేక అడి వట్టికేబులతో ఇంటికేవస్తాడు- భార్య కూరలు తేలేదంటే గురగురలాడుతాడు. ఇది మానవ స్వభావము.

252. ఆశవిజంతువుల పోషకవస్తువులు అడవులలోను నీటిజంతువుల పోషకవస్తువులు నీటిలోను లభించును- కాని నీ పోషకవస్తువులను నీవు గుర్తించక, బతులుమరిగి, అశ పెరిగి అధర్మ ఆస్థిరమార్గములతో కడుపు వింపుకోనుట అన్యాయము.

253. శవాత్మ, పరమాత్మ, అంతరాత్మ అంటారు- ఇవి

అన్ని ఒకటే- వేరువేరు సమయములలో వేరువేరు స్థానములలో వేరువేరుగా పిలువబడుచున్నది.

254. ప్రభువులు గోలాదిమంది సమావేశమై ప్రభాక్షేపముచేత చాగ్నివాపములు పలుపుతారు- అందఱు స్వార్థపరులే.

255. సూర్యుడు మా స్త్రమించినాడంటే చంకోదయ కాలమైనదన్నమాట- రాజు మరణించినాడంటే యువరాజును చూర్ణిక్షీకరించిన వచ్చినదన్నమాట.

256. ఈలోక సాయంత్రం గురుప్రకాశు చారం చెప్పలేడంటే ఆయన కనుపులో శూలకొప్పిబాధతో ఉన్నారన్నమాట- తిమ్మకు చారం చాలేవంటే నిమరమిత్తు చెంకు, వైనదన్నమాట.

257. గోలిబామున నివ్రలేచి స్నానంచేసి సంధ్యా వందపముచేయువాడు అరుదైనాడు. కాఫీగ్లాసు చేతబట్టి పండుపుల్ల కోసం ఎదురుచూస్తాడు.

258. చంకోదయకాలములో పక్షులు చాటినివాపములకు తిరిగి వెళ్ళుచుండును. మంతులు వారి కార్యస్థానములను వీడి వారి గృహములకు వెళ్ళుచుండును- బడిపిల్లలు ఇండ్లకు వచ్చుచుండును- తల్లులు బిడ్డలకు ఆహారములు పండుచును- చాళలి రోవుచుండి ఉతికి ఆరచేసిన బట్టలు లేచును- తల్లులు దీపారాధన చేయుచుండును- దోమలు ముసురును.

250. పలువురు శ్రీమంతులు గుమిగూడి వర్తకాధి
వృద్ధి భాగ్యములను అన్వేషించుచుండును కాని వీరలు కడుపు
నిండా భుజించుభాగ్యము లేరట్టగు.

260. పెట్లకు పూవులు పూచినవంటి కాాయలుకాయ
లరుగము వచ్చినదని తెలియును - ఆవు ఎడ అయిడదంటే
అంబోకు సెంతకు తోలుకు పెట్టుదురు - తుర్రవాడు నిద్రపోలే
దంటే కష్టమిత్య నేనైనా.

261 చలిచీమలబాదలవలె పైవి కులు కూడా
బారులుబారులుగా యుద్ధభూమిలోకి పోనేశించి హనులగు
చున్నారని - వారు వారి క్షేమంబరక్షణ, బంధుప్రేమలు వదలి
రాజ్యధర్మంగా భావిస్తారు. కాని రాజయొక్క పరిపాలనా
కోషములను పాటించరు.

262. ఈనాడు దేశమలో పురులు అకలిబాధ పడు
చున్నారంటే దోషం మూడువంతులు శ్రీమంతులది. ఒక
వంతు పరిపాలకులది.

263. చిన్నచిన్నపిల్లలు బంటులాడుకొనచూ ఆనంద
ముతో తిరుగుచుండును శ్రీమంతులు పెండ్లినిండా వగలు
ధరించి బంధువులకడకు నేగుచుండును. వ్యాపారస్తులు పెల్లి
వారిసవంటి వారి అంగళ్లు తెచ్చి వివిధపక్కలు శుభ్రీకరించి
విక్రయించుదురు. ఇట్లు దేవాలయములకు పెళ్ళి పూజలు
పల్పుచుండును. కరకులు వాగధృతీసుకుని తో-తోయనుచూ
పెద్దదము చేయుచుండును. కాని ఈపరిస్థితులు నేను తాను
మూర్ఖుడని.

264. పవనీతిము ఆవగా కొల్పరిమానె కాచి దానిలో
మరియితర పదార్థములు కలిపి చిల్ల చేసివట్లుగా నివ్వఁములో
చిలుకుతే దిూగడవలె కరుకుకట్టి తియ్యంగును- అది చాలా
వ్యాధులను నివారణచేయును. అటులనే బోమరిపోతులను
గురువులుమాది విద్యావంతులుగా చేయుదురు

265. తెల్లం, తెల్లం అంటారు- తెల్లం తీసి అంటారు-
అతీపివనము పృష్టిలోనే దైవము చెరకుగడలో కలుగి చేసి
నాకు- ఆ చెరకుగడ చిముగి కొట్టి పిప్పి తీసి రసం ఎండ బెట్టి
ఘనీభవంపచేస్తారు. వంటలుకూడా వ దుతారు కాక కఠిన
వృద్ధులు చూర్చులేరు.

266. ఉగ్గరికాయలు ఉడకబెట్టి మరబ్బు చేస్తారు-
పువ్వులుఎండ బెట్టి పానకములోచేసి గులకందచేస్తారు. వారింజ
కాయ రసంపిండి ఆందులో పంచదారచేసి కాచి మరబ్బు
చేస్తారు- చింతమడు పులుసుతో పులిహారచేస్తారు ఇన్ని
చేస్తారు కాని చువ్వుదినునప్పు చూర్చులేరు.

267. పిల్లి పిల్లి అని లోలుతారు- ఎలుకలతాళ
పెరిగినప్పుడు పిల్లి కావడంబేదని తలుస్తారు.

268. కోసకాయ ఉడకచేసి పచ్చడిచేస్తారు- కర కా-
యలుచితుకకొట్టి సిరా చేస్తారు- గోంగూరఉడక పెట్టి పులుసు
చేస్తారు- కవరిరాసి తాంబూలము చేస్తారు- చెప్పలు చిరిగి
పోకుండా నాడాలుచేస్తారు- విశనకర్చి చిరిగిపోకుండా చుట్టూ
గుడ్డ కుడలారు- బోమరిపోతుకాకుండా కాలికి కడియం
చేస్తారు.

269. చింతచిగురుపులుపు, కంబిగురవ, వేపాకుచేడు
బెల్లం, మంచదారశీత, పొగదుబోతు అంబోతుకొమ్మలువాడి.

270. చీమచిలుకుమంటి కొందరునిదురమంచంనుంచి
లేస్తాం- మరొకరు కుక్కలు మోడిగివా లెగవారు.

271. ధనుశ్శివు ఐంగికివస్తే ఎందుకువచ్చావు అని అడుగుతారు-
అది లిఖితోవచ్చావంటి బొమ్మంటారు మీ ఇల్లుంటావంటి చేయడానికి వచ్చావంటి చాపవేసికూర్చి
మంటారు.

272 పసిల్లులు ముద్దు, బడిపిల్లులు కొంటి, బాలుగు
అలరించేస్తే ఆమెం- వయస్సువచ్చినవారు వస్తే రొప్పి
ఎప్పుడుమాకు ఎప్పుటిన్నం ఎప్పుడు పెడతావని అడుగుతారు.
పెద్దవారు వస్తే గుచ్చారు ఇట్లోలేదుమిదెప్పుమన్నారు అని
అడుగుతారు- గురలమ్మ ఐంగికివస్తే ముకునులు చెవులు పట్టు
కుని అడిస్తారు- అమ్మవస్తూంటే ఎదురు వెళ్ళిచంక పెట్టు
తారు- ఇద్దవస్తూంటే పక్క లిబ్బియ్యి రాతేస్తారు -
తాళి కాస్తారు - ఇవి ఈవాటి ముచ్చట్లు.

273. చిలగడిదంపలు వస్తే ఉడకవేసుకు తింటారు -
మామిడికాయలు వస్తే పచ్చడిచేయమంటారు - అరటిపళ్ళు
వస్తే పండుతినితోళ్ళు అవులకు వేస్తారు- పాములవాగు వస్తూ
వున్నాడంటి అమ్మకు అడిగిలియ్యం తెచ్చిపామును అణిచ
మంటారు- ఇవి చిన్న పిల్లల లీలములు.

274. అయ్యో రామానుని ఏమన్నాయంటే పిల్లలు
చీపువు నెక్కి జాట్లపితుతారు.

275. చలి అని నుప్పటి కప్పుకుంటే చమట పోయడం లేదాయని నుప్పటి పీకుతారు.

276. చప్పీళ్ళు స్నానంచేస్తే చలిఅంటారు- వేడినీళ్ళు స్నానంచేస్తే కట్టెలు దొరకడంలేదంటారు- కాలువలో స్నానం చేస్తే కాలుబారి పడతావంటారు- బట్టకట్టకుని స్నానంచేస్తే ఒల్లు పరిగా తీడవలేదంటారు. రెలకు తిమ్మను ఎక్కినకుని స్నానంచేస్తే రెలచమ్మను వంటినిందాకాలిన దంటారు.

277. చెమ్మకు చెమ్మదంటారు, వివపవి లేదంటారు. విన్నా వివపదలేదంటారు. వృద్ధులు

278. చలికాలములో ఆకలిబాధ లేకుండు- వేసవి కాలములో ఆకలి దప్పికలు ఎక్కువ- ఎందువల్లనంటే సూర్యుడు తేలివంతముగా యున్నకొలది బరరాగ్ని పెరుగుచుండును. అట్లు పెరిగిన బరరాగ్ని చల్లారుటకుగాను ఆహారములు ఆవసరము. త్రాగినజలము చమటరూపముగా రోమములద్వారా కేరీరములోనుండి బయటకు వెడలును. అందువల్ల గర్భములోని తడి తగ్గి దాహము కలుగును అట్లు కలిగినప్పుడు మనము జలముత్రాగి భర్తీచేస్తూ యున్నాము. అటులనే సుదృఢవజంతువులు వేసవికాలములో అధికముగా నీళ్లుత్రాగును.

279. వారాయగనామముతో దైవమును స్మరించుచున్నాము- వారాయగ యవగా 'నా' జన్మకు మూల కారకుడైన, 'రాయగ' అవగా పదార్థము అని భావము- ఆ పదార్థమునకు రూపము లేకపోయినను మహాలగ్నతగొరకు

ఒక పురుష ఆకారమును కల్పించి ప్రార్థించుచున్నాము. ఆ నారాయణునికి ముగ్గురు భార్యలని, ఒకరు పూర్వతి, రెండు లక్ష్యే, మూడు అగ్ని యని చెబుతారు. ఈ విధముగా, కల్పింపబడి కపుననే వర్ణనచేయుచూ నేలూరి గ్రంథములు అవతరించినవి ఇదియంతయు మనోలగ్నరకొరకు నిర్మింప బడిననే అయినప్పటికీ, మూఢజనాలు వాటినే ఆధారముగా చేసుకుని చరిత్రలు, కథలు, నోటాలు, వ్రతములు ఇత్యాదివి తిష్ఠించినవని- కాని వానిని విమర్శించుటకంటె దైవమును నీచోట భావమున గుర్తించు చున్నందుకు ఆపందింపండి.

280. మారణాయంత్రములు వేలాదికములు- ఒక దానికంటె మరిఒకటి అధికక్రితీ, అధిక ప్రవాసకమును, అధిక అవరణలో, అధికవేగములో భస్మము చేయునవి. ఇందువల్ల సంప్రాప్తమగునది ఆనందముకాదు- అసూయ, పగ, ద్వేషము ఇత్యాది గుణములతో స్తోమత ఇవ్వబడు చున్నది- దీనినే గుణవంతులవుతే ఈ విభావమునకు స్వస్తి చెప్పి ప్రేమభావమునకు గౌరవముయిచ్చి ఆచరించి ఆనంది ముగా నీవిధకాలము గడుపుతారు.

281. ప్రియపులు వేలాదిమంది పరిచాలించినారు- మరణించినారు- వానిష్ఠావములను గ్రోత్రభాస అలంకరించు చున్నారు- అటులనే ప్రతిగృహములోను ప్రతిస్త్రీ సంరాజ వతియై ఆపందించుచూ తన కర్తవ్యము పూర్తికాగానే మరణించు చున్నది. తపవిష్ణులు తిరిగి సంరాజవను లగు చున్నారు- ఈవిధముగా కాలచక్రము తిరుగుచున్నది.

282 వృక్షములు ఎలుకాకలతో విస్తరించి పువ్వులు అకులు, కాయలు కాచి పండిత అకులను రాలిచూ తిరిగి క్రొత్తఅకులను పొందుచున్నవి. పుష్పములు ప్రతిదినము సూర్యోదయకాలమునకు వికసించుచున్నవి- అవి ఇట్లుగల అలంకారమును కలుగి చేయుచున్నవి, కొన్ని జాతులపుష్పములను పక్షిలు త్రుంచి తిరిప్పులలోను, దైవవిగ్రహములవద్దను పెట్టి ఆనందించుచున్నారు. కాయలు ఎండ్లు పుట్టి కనకము పుత్రాక మానవులు అనుభవించుచున్నారు. ఇట్టి వృక్షములకు కత్తిని కలుగి చేపవ ఆమహాశక్తి నే ఆదిత్యులు చూచిన వివిధ సామములతో ఆరాధించుచున్నారు.

283. పలువురు పక్షిలు తమ ప్రదేశములలోని పోషక వస్తువుల ఆవృప్తాంతములకు రవాణా చేయుచున్నారు- అది సరియైన విధానముకాదు- పక్షిప్రాంతములోను అచ్చటి వాతావరణమునుబట్టి అచ్చటి జీవులకు అన్నివైపులను పోషక పదార్థములను దైవము సృష్టించియుండిగా కుచులు ముగి వాటిని నిరసించి ఆస్యప్రాంత వస్తువులను దిగుదులి చేసుకొని అనుభవించుచున్నారు- అందువల్ల తలవని ఆరోగ్యవోషములు వ్యాధులరూపముగా వృద్ధి చెందుచున్నవి- గడక దైవప్రేరేపకముగా ప్రాంతములో ఉద్భవించిన వ్యాధులనే కృషిచేసి అధికముగా ఉత్పత్తిచేసి అనుభవించుట సక్రమ మార్గము.

284. భూలోకములోయున్న సర్వజీవులకుపోషక వస్తువులు వేరువేరుగా దైవమునిర్మించుటలో ఒకవింతయున్నది చిన్న జంతువులకు పెద్దజంతువులు భక్షించుచున్నవి. దోమలను

బల్లులు భుజించుచున్నవి- కప్పలను పాతులుభుజించుచున్నవి
ఇదేవిధముగా పరి పరి వృథావనై జమాలను దైవము నిర్మించి
యున్నాడు. కాని మానవులు తనను బలకాలివని అక్రమ
మార్గములకు అవలంబించి అనేక శపథంతువులనుచంపి పాటి
మాంసమును భుజించుచున్నాడు- ఇందువల్ల రోజో తామస
గుణములు పెరుగుచున్నవి.

285. దంశములు పెరిగిన తుడవులేనుగులు గలది
ముగా అడవులలో తిరుగుచుండ, పాటిని బలత్కారముగా
బంధించి మానవులు తెచ్చి పాటి సహకారముతో అనేక
కార్యములు చేయుచున్నారు- పులులను నేటాడి చనిపోగా
పాటి చర్యములను తెచ్చి ఆనందించుచున్నారు. నేతలు,
గొర్రెలు అదివిధముగా సంతతి చేయుచుండిగా పాటిని చంపి
భుజించుచున్నారు. ఇట్టి లక్షణములుగల మానవుని వీరుని
పిలువవలెను.

286. తులసీవనములో సంపెంగచెట్టు నేసినయెడల ఆ
సంపెంగపుష్పముయొక్క వాసవ తులసికరూపా లభించును
గాని పల్లెగు చెట్లనుభ్య ములదిన గడ్డికి ముళ్ళు పుట్టవు.

287. ప్రభాపతి పరిపాలించినప్పుడు పరిపాలన ఒక
మార్గమున నడచును- అట్లుగాక ప్రజాపరిపాలన వచ్చినప్పుడు
ఒకవాడు త్రాగుడు నీషేధము, మరిఒకనాడు ఉచితముగా
మారుచుండును.

288. అంటరానితనముతో అనుగంటిన కులముల
వారు నేడు హరిజనులుగా భావించబడి వారికి ప్రత్యేకసౌకర్య

ములు, అధికారము కల్పింపబడుచున్నవి- ఒకనాడు రానిసలుగా పరిగణింపబడినవారు కూడా స్వతిర్లతేపులైనారు- ఇటులనే ప్రజలలో భావములు మారినప్పుడల్లా వేరు వేరు ధర్మములు ఆచరింపబడును.

289. చిలుకలు పంజరములలోను, దొంగలు థైలీలలోను బంధింపబడుచున్నారు- ఆ విధముగా బంధింపబడినవారందరు ఆత్మస్వరూపులే అయినను వారి బస్తి ప్రాశస్త్యమువల్ల లభించిన శిక్ష. అలనాడు కుక్కునేడేది శ్రీకృష్ణుని పరించినను ఆమెకు కలిగిన ఆటంకములవల్ల శ్రీకృష్ణునిచే ఆమూరింపబడి బండిగా పెట్టి కోరిన భర్తను పొందినది అది ఆనందముతో కూడిన బండికానా. ఇది అట్లుకాదు. ప్రజలు తమ ఆనందముకొరకు చిలుకలను బంధించుచున్నారు చిలుక పలుకులు మానినయెడల వాటికి ఉదుర్గతిప్రాప్తిచెడిదికాదు. ఇకను దొంగలు బంధింపబడినారంటే శ్రమంతులయెడ వారికి గల శూన్యభావమే ముఖ్యకారణము. ఈ శూన్యకు ముఖ్య కారణము వారి పెదతనము. వారి పెదతనమును శ్రమంతులు గమనించి ఆదరించిననాడు ఈ దొంగతనములు, దోపిడీలకు తావు వుండదుకదా! ఆ విషయములను గమనించి పరిపాలించినవారు ఆలనాడు రామచంద్రుడు- అందువల్లనే ఆయన కీర్తి సాటికుండి నేటివరకూ ఆ బాలగోపాలము చెప్పు కొనుచున్నారు- అట్టివారు ఎవరైనా తిరిగి లభించేవర్ంతం వారికిర్ది ప్రతిష్ఠలు ప్రసాదించు వింటూనేవుంటారు.

290. నారాయణ నామస్మరణ చేయువారందరు దైవ భక్తులుకారు- ఎందువల్లనంటే ఆ నారాయణుడు వారిఆత్మ

లోనే యుంటే అది పౌరుషకోవక నామస్మరణచేయుచూ,
గంతులు చిందులుచేయుట నెత్రితనమా? పిచ్చితనమా?

201. పచ్చిపులుసుఅంటే చింతవంతు పనికి పిచ్చులు
టిసివేసిన పదార్థము- ఆ పదార్థముతో స్త్రీలు అనేక వంటక
ములు చేయుచున్నాను- అయినప్పటికి దేనిరుచి దానికే.

202. ఒక బీంకాయ ఇసుగులో ఉప్పు కారం మూత్రం
వేస్తారు- అది చేయకుండా రుచిరాదు. అటులనే ప్రతి
మూటలోను ఒక చతుర్త్కారపదము వాడతారు- అప్పుడు
శ్రోతలు ఆనందించి ఉప్పిపోతారు.

203. పెరటిలో పండిన పంకాయకూర, పిఠిలోకొన్న
దానికంటే ఎంతో రుచిగాను, కమ్మగాను యుండును. అది
యునుగాక మా పెరటిలో పెంచినదనే ఆనందంకూడా ఉన్నది
కదా. ఈవిధముగానే బహుశాసంచి తెచ్చిన మిత్రాయిల
కంటే ఇల్లాలు వండిన పదార్థములు రుచిగాను హితముగాను
యుండును.

204. శృంగారం శృంగారం అంటారు- పన్నవి పంపు
కాశ్యపు వ్రాసుకున్న తలకు చమురువా?సి దువ్వి, ఒంటినిండా
చిక్కగాచీపెట్టి బట్టకట్టి కండకు కాటుకపెట్టి కుంకుమ పొట్టు
పెట్టుకుని ఇల్లాలు వాయంత్రించేళి చీఢిగుమ్మంకడ నిలుచుంటే
ఆ ఇంటికి ఎంత శృంగారం- అవి ఈనాడు పోయినవి.

205. నిర్మలమైన మౌనదయముతో పరస్త్రీలకు భర్తలు
లుగా భావించేవారు ఈనాడు కరువైవారు- వారి వృష్టి

అమె ధరించిన అభరణములవంటి ఉంటుంది- అవకాశము
కొరికితే అమెను అవహరించవలెననీ భావనయేవారికి.

296 బగల్ బనని అంటారు. ఈ బగల్ బనలో అమె
కూడా ఒక భాగమేకదా! అట్టికరి అమె ఎవరి సంతతి!

297. చలువరాతి విగ్రహములు తెచ్చి మా గురుదేవ
మని పూజలుచేస్తారు ఆ విగ్రహములు రాతిలో మింగిబడి
యన్నప్పుడు గమనించవలెను.

298 పలువురు పెద్దమనుష్యులు ఒక మాన్యమున
లోపుకూ ఈ గ్రామములో చింతచెట్లు జాస్తీ గాయపడి-
చింతపండు అధికముగా నొరకవచ్చును. కాని అచింతపండు
సహాయముతో ఎల్లరకు ఉపయోగపడు వృక్షము చాలా
పుష్పించి- వాటిని ఈ గ్రామస్తులు ఆపరించుతే వారి గ్రామ
దరిద్రం పోతుందన్నారు.

299 తుమ్మకగురు తుమ్మచెట్లకంటే ప్రధించు బంక-
అది అనేకవిధముల ఉపయోగపడుచున్నను లెక్కచేయక
తుమ్మచెట్లను తరికి వంటచెరుకుక్రింద వాడుచున్నారు.

300 హోపకారబుద్ధితో నిగడపకు వచ్చిన ఆభాగ్యు
నికి చిచ్చులుచ్చి వాని దరిద్రవిముక్తికి తోడ్పడుము.

301. నమలి ఈకెలు తెచ్చి కాల్చిన భస్మము ఒక
సీసాలో నింపియుంచండి- ఎవరైనా పాము కరచినదంటే ఆ
భస్మము తెచ్చి పొగనేయండి- అరగంటకేపులో ఆ విషము
హరించి కోగి స్వస్థుడు కాగలడు.

302. దోస కాణకూరలో పప్పు కలుపుతుని తింటే నీ ఆరోగ్యము అభివృద్ధి చెందును.

303. చీకటిర్మాగులలో అరచైతల పయండకుము.

304. కాకరపంక చేతు- అందుకుగాను పప్పులో నంచుతుని తినవలెను.

305. అందని చెల్లపండ్లను కోయుటకంటే అందేచెల్ల పళ్ళు ముందు కాపుకు వస్తవి గనుక వాటిని భజించు.

306. చిలగిమంపలు ఉడకపెనుకొని తింటే మేహ కాంటి వస్తుంది.

307. హఠశికర్పూరం తెల్లగా యున్నది- కాని పెరిగించినప్పుడు అగ్నిబాష్పాలతో వెలుగును- కొలదికాల ములో హరించిపోవును- దుర్బాల్లగు మందిరుస్తులువేసి సర్వ సుఖములలో తిరిగియు అవకాశము కలిగినప్పుడు వానిలో దాగియున్న దుర్బాల్పము అగ్నిబాష్పాలవలె వెలువడును.

308. నవమివాసు ఏ పనిచేసినా కలిసి రాదంటారు- అష్టమి నవములు అంటరాదంటారు- శ్రీరామనవమికోశన అంతా జేసుకలు జరుపుకుంటారు.

309. చంద్రోదయము కాగానే ఇల్లాలు దీపాలు పెరిగిస్తుంది- దేవాలయములలో పూజారులు భక్తులకోసం ఎదురుచూస్తూయుంటారు.

310. చవిటినేలలో పెట్టిన విత్తనములు మొలవవు. తిటులనే మొద్దులబ్బాయిలకు పాకాలురావు.

811 చింతదిగురు ఉపకటెట్టి తెల్లంకలిపి పుంగలుచేసి పసిల్లలకు పెడితే వారి రక్తములోయిన్న దోషములు పరావచితైపోతవి.

812. బామాకు పసురుతెచ్చి కాళ్ళకురుద్దుకంటే పంజా వ్యాధి నయమవుతుంది.

813. తులసిరసం తీసి దానిలో తేనెకలిపి త్రాగుతే పక్షివాతకోగం నయమవుతుంది.

814. గొండాకు పసురుచ్చి నయమకవాస్తే మూలమున్న పశుముసోప్పి పోరిస్తుంది.

815. పచ్చిఆముదములో పసుపుకలిపి తలంటుతే తల వెంట్రుకలు లేనివారికి కలుగుతవి.

816. ఆకలి బాస్తీగా యున్నవారు పరగడపున రెండు దానిమ్మచిగుళ్లు తింటే తగ్గుతుంది.

817. చలువరాతి విగ్రహములతోను; పల్లరాతి విగ్రహములతోను, కంచువిగ్రహములతోను జైవారాధన చేయుచున్నారు- కాని ఇవి కుళ్లు వేలాడినవి భాద్రపదశుద్ధ చవితిరోజున ఆనందకుతో కుమ్మరిచే సృష్టింపబడినదినాయక విగ్రహములను తెచ్చి పూజించి చక్కగా భజించి పిమ్మట ఆ విగ్రహములను జలమయం చేస్తూ యున్నారు. ఇట్టి విగ్రహము లన్నియు మానవుని ముక్తిమార్గమునకు అంచులుగా ఉపయోగపడుచున్నవి.

818. వైష్ణవులలో చాలా తెగలు ఉన్నవి. వారందరూ చక్కాంతాలు చేయించుకుంటారు- అట్లా చేయించుకోని

వారి చేతిఅన్నంకుండా తివరు, ఇట్టి అడ్డంకులన్ని పెట్టుకుని వారిలోవారు తగినాదులు పెంచుకుంటున్నారు- ఇది మానవ నిర్మలముద్ర- ఇది గొంగు స్వామిలవారు నిర్మించినశాసనం- ఈ శాసనం పాటించనివారు ముక్తి పొందరా! ఎక్కడో విచిత్రం, ఇట్లే అనేక మాయవేదాలలో పజిలలు మోగు పోవుచున్నాను.

319. చిత్రాలు వేలాది నిర్మిస్తున్నారు- వాటిలో చాలావరకూ ప్రాచీనవిశ్వాసాలకు సంబంధించినవే. ఆందువల్లనే నేటికాలపు పజిలలు అక్కర్లేంపటికి ఆపటవలను అలవరచుకొనుచున్నారు- ఒక అమ్మాయి రెండుజడలువేసి నటించిందంటే ఆ చిత్రప్రదర్శన మరురోజుకంది అది వారు ఆచరించుచున్నారు- ఒక నాట్యకర్తై రవికమి పెద్దదాగా నటించి దంటి లిందను అదే పాటిస్తున్నారు. కాని మంచిమాన్దములు అలవడుటలేదు- ఇది ఈనాటి కాలమహిమ.

320. బహుమూలముకుండి ప్రయాణపడిచచ్చినారంటే బంధుప్రేమలంటూ- ఆది నిజంకాదు- బంధువులు శ్రీమంతులు అవుతేనే పెళ్ళి తొడుగాని దిగ్గరలోయన్న వీరిబంధువులు ఇంట్లో అక్కరలకు శ్రీమతో అహంబించినా పెళ్ళిచి- దూరపు శ్రీమంతుల ఇండ్లకు వెళ్ళి కానగలుకుండా చదివింది వచ్చారు ఇది ధనమహిమ.

321. పరోపకారబుద్ధిగలవారు వారి వద్దయున్న ధనమును దానములు చేయుచూ ఆనందించుచున్నారు. శ్రీమంతులు వారికి కలిగినవానిని వారి పరిరక్షణవారికి కలుగజేసి

అవలంబించుచున్నారు- అంతేగాని మరుజన్మకుద్ధికి వినియోగించుటలేదు.

822. పసుపుతో కళశమునుచేసి పూజిస్తారు ఇందు ప్రభావము కళశమా? పసుపా?

823. చిన్నచిన్న గుడిశెలు చేసుకొని జీవించేవారికి యున్న అవలంబం మిట్టెలలోవారికి యుండదు.

824. మోపకారసేవ గమ్యముగా భావించినవారు నేటికాలములో కరువైనారు.

825. చెలికాడు చెలికాడు అంటే తోటి సహవాసి- అలాగే చెలికత్తెలుకూడా యున్నారు- వివాహకాలములో వారు కోరు కుర్తనుగురించి చెలికత్తెలద్వారా పెద్దలకు నెరుకవరుస్తారు.

826. నలుగురెట్టుకు స్నానం చేస్తే వంటికివ్రాసినమాన పోతుంది- పసుపువ్రాసి నలుగురెట్టుకుంటే శరీరము ఛాయ పడుతుంది, పబ్బువ్రాసి తోమితే చమటకంపు పోతుంది.

827. సంభావనమునకు ఎదురుచూచేవారల్లా ఆశీర్వదిస్తారు- వారి ఆశీర్వచనములు నామమాత్రములే.

828. పలువిధముల దేశప్రజలు ప్రభుత్వ చర్యలకు గురించి విమర్శిస్తారు- కాని పరిపాలించేవారి బాధ గుర్తించలేరు.

829. ద్వంద్వశిష్యాడు బ్రాహ్మణులకు సంభాషణ

ఇస్తాను- అది చెప్పకోని దోషమున్న కాలేక పూర్వము చేయుటకు నుండిరావలెనా ?

330. నీవి 'నీవించితిన్నంతవరకూ బంధువులు విశ్రులు అందరూ వస్తారు- నీవి వెళ్ళిపోయినదంటే ఆ బాప దుర్వాసవ ప్రాకరంబించినది ఇంకా బాగుచేస్తారే' దహనము అలోచించండి అంటారు

331. పరువులు గుట్టెచాగు చూచిని పింజుపింజుగా నీకి అందులోని దోషమును బోగొట్టి పక్షపులు కనుతారు. అలాగే అవకాశపచ్చడితో భోజనంచేస్తే కడుపులోని ముడిలిసంతా బోగొట్టి కడుపు భుద్ధిచేస్తుంది.

332. బుద్ధిలేని కుక్కకుంకలు దోషవెంట పక్షస్తు ప్రోక్-సపోపుచున్న జీవజంతువులపై దెడ్డలు వేస్తారు. అవి వాళ్ళను యేమిచేసినవి అది వాళ్ళస్వభావము.

333. పలువును పురజనలు విధివెంట పెళ్ళుచూ ఆ ప్రాంతములో ఆకలిబాధతో అల్లాడుచున్న ఒక యాచకుని చూచి ఏను చాలా వీడవాడు- పూర్వజన్మలో చేసిన పాప ఫలం అనుభవించుచున్నాడని వెళ్ళిపోయినాడు- ఒక బాలుకుచూచి పరుగున ఇంటికివెళ్ళి రెండుగుప్పిళ్ళు బియ్యం తెచ్చి ఇచ్చినాడు- ఆబాలుని బాలిగుండెకు అపండించి నాయనా నీకు ఒక వసుప్కారము అని ఆయాచకుడు వెంటి నాడు అంటే పెద్దలకంటే వీన్నలే బాలిహృదియైస్తున్నవూ.

334. చిన్నచిన్న బావులలో కప్పలుపుంటవి. వాటిని ఆ బావిలో ఎవరు పడవేసినాడు? లేక వాటంతట అవివచ్చి

పదీసవాయని విచారిస్తే నీటిని ప్రాప్తింపజేసిన జైత్రము అనీటి దోషములను సంహరించుటకు కలుగి చేసినాడని తలంచవలెను.

335. సముద్రపుతెరటుములు వస్త్రాయున్నవంటి పెల్లలు ఆసందముగా ములిగి స్నానంచేస్తారు— గుంపలి వస్త్రాయున్న వంటి పరుగిల్లి నడుగువస్తారు

336. వక్షప్రాంతములో నివసించేవారు నదీస్నానం చేస్తారు— కాని సముద్రతీరంలో నివసించేవారు ఇంటి బావి వద్దనే చేస్తారు.

337. చీకటిబజారులలో గస్తీకిరేవారు బోలీసుకాఖకు రెవిన్యూకాఖ సూభచారులు, దొంగలు, దొంగవస్తువుల కొనుగోలుదారులు— వారిచేతులలో ఆయుధము లుండును. వారికి పరోపకారబుద్ధి యుండిదు— ఎంతసేపూ ధనాన్వనయే. అట్లు సంపాదించిన ధనము చాలవద్ద నిలువదు. ఎందువల్ల నంటి వారి అంతరాత్మ ఎప్పుడూ బాధించుచుండును. ఎవరిని చూచివను తన దోషములు తెలుసుకుని తనను బంధించి శిక్షించుటకు వస్తున్నాడేమోయనెడి భీతి— కాని బయటకు పొక్కకుండా, దైర్యవంతులు నిర్మల హృదయుల వలె ప్రవర్తిస్తారు.

338. నలుములల పెదకివను కపరాని, కనబడని జైత్రము సూక్ష్మరూపములో నీకీరీతములో చాగియున్నాడు— వాని ప్రభావము గుర్తించినవాడే ఉత్తముడు.

339. చాకలి రేవులో బట్టలు ఉడుకుతుంటే ధ్వని ఆ ప్రాంతమంతయు విసబడును— బాసాలు వాయిస్తేనూ విన

లకులు, కాని భస్మంలోఁ జేవఁజూలట్టి మనము పొటిని
 ఫలానాయని గుర్తిస్తాము. అలాగుననే ప్రతి మానవునిలోని
 గొంతుక భస్మనిలట్టి మాట్లాడినవారిని చూడకుండానే
 గుర్తిస్తాము.

840. సుప్తులు గావగలోనేసి చమున తీస్తారు-పప్పులు
 రోట్లోనేసి బిల్బుతారు- ఉలవలు నీటిలోనేసిఉడక పెడతారు
 ఇన్ని చేస్తారుగాని అల్పబుద్ధివానిని మార్చలేరు.

841. భూమిమీద అనేకజాతులవృక్షములు మొలయు
 చున్నవి- విత్తనములు ఎవరు వేస్తాయన్నారంటే అదైవమే
 కలిలరూపములో తెచ్చి వేస్తూయున్నది.

842. బాటసారి ఎండదెట్లు తగిలి మూర్ఛిల్లి గాడంటే
 నలుగురు గుమిగూడి ఉపచరణలుచేస్తారు అతడు బంధువుగా
 కాదు- అది మానవధర్మం గనుక. ఇటులనే అనేకసమయము
 లలో మానవులు తెలియనివారికి నేవచేస్తారు. అట్లుచేయు
 టయే పరోపకారనేవ అంటారు- ఇది వ్యభిచికముగాఅలవడు
 ఆచారము.

843. తమలపాకులు ఈనెలుతీసి కాంటూలము వేసు
 కుంటారు- అది సమలవం కష్టమనా? కాదు- అకులో తీర్త
 క క్రియున్నది- ఈనెలో అత్తర్తిస్వభావమున్నది- అందువల్ల
 తీస్తారు.

844. మురికములని అన్నం భుజించేవారి పొట్టలు
 అరుపైగర్భవతులవలె ఉంటారు- చక్కగా నమలి భుజించే
 వారి పొట్టలు లోతుగాఉంటవి.

845. పురిటిలోయున్న పసిపాపకు తల్లి, తండ్రి ఎవరో తెలియదు- ఎవరిగర్భములోనుంచి జనించినది తెలియదు- ఎవను తనకు స్తనముల నందించి పాలు త్రాగించుచున్నదీ తెలియదు అటులనే మరలను పృథ్వినిదిన ఆరైవము మునుపే తెలియదు- కాని పెద్దలచే చెప్పబడిన హితవాక్యములనుబట్టి ఆరైవమును మనము గొలచుచున్నాము. కాని ఆరైవము అగోచరుడైనందున ప్రజలకు వక్కామాన్యములో తిప్పివారు ఆరైవమును మరిపించి ప్రాపంచిక సుఖములలో ముంచుచున్నారు.

846. జైనుమతస్థులు భోజనముచేయుకప్పుడుదోమలు రాకుండా పాయంత్రీమే భోజనముచేస్తారు- కాని వారి అంగ శ్మలో దీపాలు దేదీప్యమానంగా ఉంటవి.

847. ఇరతుకు రాముని పాదకల సహాయముతో రాజ్యపాలన చేసినాడంటే చెప్పకోతగ్గవిషయము ఈనాడు ముందులసహాయముతో చేస్తూమున్నారు. ఆ ముందులు పద్మిన్యామోహకులు- ప్రహేళికుముగంట వారికి ప్రజలచే జరుపబడు విందులు, వేడుకలు ఇత్యాదివాటితో ఆనందిస్తారు.

848. నాచేళము, నారాజ్యము, నాప్రజలు అంటారు. ఈ "నా" అనే పదమునకు మొదలు చివర కనబడదే! నా శరీరముచూచి అయిలుచేరి అనేక వింతవింతలుగా ప్రజలను మోసపుచ్చుచున్న ఈ "నా" అనే భావము తొలగిననాడు అత్యున్నతావును.

849. లేతలేత తమలపాకులు మద తినవచ్చును కాని

ఎండిపోయిన అకటిఅకు తివరేమి- కారణం కైవస్సొరము.
కైవసు ప్రతివస్తువులు ఒక కారణముగా పుట్టిందివాడు.
వాటి ప్రభావమును తెలుసుకున్న ఎదుర్కొని తెలియనివాడు
అట్టాది.

350. తండ్రి తనవిడ్డలను కట్టింది పోషిస్తాను- గురువు
జ్ఞానవంతులుగా చేస్తాడు. భార్య గృహస్థునిచేస్తుంది. పిల్లలు
శిశుులీకునిచేస్తారు. మనుషులు తాతగాచేస్తారు.

351. పాలములో నాటివ విత్తనములు కుళ్ళి మొల
కైత్తి పొయి అగుచున్నవి- గురువు భోధించిన విషయములు
మనస్సులో లీవమై జ్ఞానవంతుని చేయుచున్నవి

352. నీ దేముడు నా దేముడు చేరు అంటారు- అది
నీరుచూచి నానిది పోయి అంటారు మహిష్మడీయులు. బలమని
హిందువులు, వాటరు అని అంగ్లేయులు చెప్పుకొనినట్లుగా
యున్నది. ఇది మనలోని అసత్యపును తెలియచేయుచున్నది.

353. శిశువునకు తల్లియు, వృక్షమునకు జలమున్ను,
భక్తునకు కైవమున్ను, దరిద్రునకు చాతయు, ధర్మమునకు
శాంతమున్ను, వీరునకు ధైర్యమున్ను, రాజునకు పైశ్య
మున్ను, భార్యకు భర్తయు, భర్తకు భార్యయు, మానవతకి
పాతివ్రత్యమున్ను, పురుషునికి విద్యయు, వర్తకునకు ధన
మున్ను, లోకమునకు వర్షమున్ను సహాయమును.

354. తృప్తి లేనివానికి గంటకు ధనము నిచ్చుట
గంట తృప్తిగలవానికి గుప్పెడు వియ్యం నిచ్చుటమేలు.

855. దేనియందునను అభిమానము కలిగియున్నంత వరకు బంధవిముక్తి పొందలేదు.

856. చిలుకలు బంధింపబడి, కాకములు క్షేచ్ఛగా సంపరించుచీరిని గుణవంతులు కష్టపడుటయు, గుణహీనులు సుఖపడుటయు లోకస్వభావమా.

857. ఆపవ్యవిత్యాసముగలదే భార్య, కార్యభారము వహించి తనకు కీర్తి తెచ్చువాడే పురుషుడు.

858. పదహారువన్నెగల బంగారముకూడా వెలిగారం లేనిదే అతడడు.

859. భక్తితో సమర్పించెడి పుష్పము బడుపు లేక పోయినను దానిలో భక్తిభావము బ్రహ్మాండమంత బయలు పున్నది.

860. గృహస్థు. నాలుదిశి కుమార్తెనిచ్చి దైవభావముతో పాదములు కడుగుచున్నాడు.

861. ఓర్పు ఉన్నయెడల కవచము లక్కరలేదు, కోపమున్నయెడల కరువు లక్కరలేదు, విత్తుపులుండేనేని సిద్ధాపథము లక్కరలేదు- దుర్జను బుండేనేని సర్పము లక్కరలేదు.

862. మంగనామములు దైష్ణ్యపులకు గుర్తు, అశ్వబాట్టు శైవులకు గుర్తు, కామియవస్త్రములు సన్యాసులకు గుర్తు చేరిగాలలు ముత్తయిదుకుగుర్తు, బోడితల పెద్దవస్త్రీలకుగుర్తు చేరికర్మ విధానములకు గుర్తు, కండ్ల అద్దములు మనకకు

గుర్తు, చెవుల కిందవములు పెండ్లితులకు గుర్తు, నెలపాగ ఉద్యోగికి గుర్తు, దవారి బంట్రునుకు గుర్తు, చేతిలో పొది మంగలికి గుర్తు, నీపుక బట్టలమూట రాకలికి గుర్తు, చాపల తల్లి పల్లివారికి గుర్తు, పేదవలికి దాసీకి గుర్తు, పాత పలుగు కర్తకునికి గుర్తు, చేతిలో పలక విద్యార్థులకు గుర్తు, చేతిలో వెత్తం గురువుకు గుర్తు.

863. కత్తిని బడియంటకు వ్రేసిమదిబుగ్గవ విగ్గెయితి.

864. కరీరవ్యాయామము గౌరిక జేహమువకు అర్చింతి ఉత్తమమైక క్రమశిక్షణ.

865. గృహస్థునికి బంధనము భార్యబిడ్డలు, సగృహిణికి బంధనము అశ్రమము, శిష్యులు.

866. చలిచీమలను చంపుట అరిగంబధం పరరాజులను జయించుట ఆరికప్టం.

867. గోవులకు ముద్రించిన చీరెలను కొందరు స్త్రీలు ధరిస్తారు- శ్రీరామరామ యని ముద్రించినబట్టలను కొందరు పుంషులు ధరిస్తారు కాని వాటిలో గోవుయందుగాని, శ్రీరా మునియందుగాని శక్తిలేవు- అది వేషఆదంబరమే.

868. చతుర్ముఖబ్రహ్మలంటే ఆ బ్రహ్మకు నాలుగు వైపులా తలకాయలు, నాలుగు ముఖములు, ఎనిమిది కండ్లు పుష్పవని భావిస్తారు- అది అట్లుకాదు- ఈ భూప్రపంచము లోని సమస్తవికలకార్యములు ఆయన ప్రభావమే యని భావించండి.

869. చిట్టను కవిశంధిమాత్రముననే రిల్లి కావాలను-
హృదయపూర్వకమైన ఆ మార్పుప్రేమయే అతడు ఆ
నామము వార్ధకము చేయగలడు.

870. ఏదేలికింద కొందరు పనిచేయుచున్నప్పుడు నిర్మ
వారికి యజమానివనియు, పోషణి ర్తవనియు భావించుట
చారపాటు, నీవు దైవముచే నిర్ణయించబడిన ఒక నిర్దిష్టర్తపు
మాత్రమే.

871. ఛత్రిపతి శివాజీ తన రాజ్యము సంరక్షించు
గురువునకే అర్పించి, గురుసేవకడుగా రాజ్యపాలన చేసెను.
అటులనే నీవు ఒక దైవసేవకునిగా భావించి నీ నిత్య కార్య
క్రమములను ఛత్రిధర్మలతో చేయుదువా నీ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు
ఆచంద్రితారాశి-ము వర్ధిల్లగలవు.

872. పశువులు మేతకై పచ్చికబీడులపంట తిరుగు
నట్లు నీవు ఆ దైవప్రేమకొరకు, ఛత్రితో ధర్మకార్యములను
ఆచరించుచుండుము.

873. అనాడు గోపికలు శ్రీకృష్ణుని ప్రేమించినారంటే
మాహాబలితోకాదు- ఛత్రి ప్రేమభావములతో యని
తెలిసికొనుము.

874. చిరంజీవి అని అశీర్వాదిస్తారు- అనాటివారే
చిరంజీవులైవుంటే సృష్టికృపం భగ్న మగునుకదా! గనుక
అశీర్వాదముతో వర్ధిల్లమని అశీర్వాదించండి.

875. చిట్టలను దండించకుము, అది నీచేతనము కళంక
పరచుటయేగాక వారి ప్రవర్తనను చెరచును.

876. దైవములు యనార్యముగా ప్రేమించదలచువారు
ఈ సంఘవియమముల వస్తుంటిని దాటిపోవలయును

877. నీవునువల్లలు దైవస్పష్టి, చీకటికట్ట మానవస్పష్టి
నేలను శుభ్రపరచుట చీకటిప్రభావము ఇట్లనే స్పష్టిలోని
ప్రతివస్తువు ఒక నిమిత్తకారణముగా స్పష్టింపబడి వాటిధర్మం
అవి నెరవేర్చుచూ విహృత శిశువు మగుచున్నవి.

878. పర్యవూహవపోషణకు దైవం ధాన్యమును కలుగ
చేయుచున్నాడు. అట్టివస్తువులను బీదలకు అంగురూతులో
లేకుండా శ్రీమంతులు పుర్రెలుకట్టి నిల్వచేస్తూ యున్నాడు.
నీవుదుగువారి తిండికూడా నీవు ఆలోచించు- ఆహార విశే
గాక పంటలకూడా ఆనందముగా తయారై చేయవచ్చును.

879. చిగురుటాకులు మెత్తగా యుండును- చిన్న
పిల్లల హృదయములు నిర్మలముగా యుండును.

880. దుష్కర్మంతుడు మునిశిష్యుని ప్రేమించినాడంటే,
అది రాజులకు పోవాలి. మూలవాడు కావ్వల శ్రీని
ప్రేమించినాడంటే అది ధర్మవిరుద్ధము.

881. పురుషులు శ్రీలు కలసి క్లబ్బులలో చీల్లచెక
అడుచున్నారంటే వారిలో శ్రీ పురుష ధర్మములు పరించిన
వస్తుమాట.

882. తొలిజామున నిదుర పోవుచున్నాడంటే సోమరి
పోతు అన్నమాట.

883. అన్న మాట జ వ దా టి వ తమ్మడు
అయోగ్యుడు.

884. స్త్రీలు పాదములను పసుపు వ్రాసుకున్నారంటే వారు వాధారణముగా ప్రేమించినప్పుడు సుఖమిండు కోమ విముక్తికి కాని, మరి నీటిలో తిరిగిపడ్డగు కాళ్ళి పాదిన బాధ విముక్తికికాదు అనాదికాలము నుంచి ఆచారముగా వచ్చుచున్న హిందూమత ధర్మం.

885. ఏరంటేవి అని ఆశీర్వదిస్తాను- కాని ఆశీర్వదింటే వారి ఆయుష్షు యెంతవరకూ యున్నదో వారేకే నీలియదు- అట్టిదే నీటి ఆశీర్వదనములు ఆడింబరములేకదా!

886. మేము ఫలానా స్తోత్రము, ఫలానా ఋషి సంకతిపాఠము చెబుతాము. అట్టి స్తోత్రమిది విష్ణుమ ఇతరులకు దత్త ఇస్తాను- దత్త యివ్వగానే ఈస్తోత్రం, ఋషినామం అట్టి మారిపోయి వేరే స్తోత్రం, ఋషిసేను చెప్పుకుంటారు. ఇది లోక ఆచారం- ఇంతమార్పియిలో మారిపోయే వంశి వృక్షమువగు విలువ ఎంత?

887. ఒక ఘోరు నీ ఇంటికివచ్చి విచ్చ ముందులే మీ పాపముల ఇండ్లకు పెళ్ళక మాఇండ్లకు వస్తానేమి అని అడుగుతారు- విద్యగానికే కగుప్రదింపడం ప్రధానము గాని ఈ మత ప్రశ్నలతో సంబంధము లేదునాయనా!

888. అవటివాడు విచ్చానికివస్తే నీవాశ్శంకా ఏమై నారు నీవు ఇలా వచ్చావు అంటారు- బలిష్ఠుడువస్తే ఏదైనా పనిచేసుకుని అగ్రకులేవా దున్నపోతులాగ ఉన్నావుఅంటారు, వాళ్ళకుఉన్న బాధలన్నియు నీవు తెలుసుకుని విముక్తి చేయ లేవుగదా! ఈప్రశ్న చేయుట ధర్మమేనా?

389. పర్యటనలు ప్రారంభమై, అహరమును భోజనమును వాటికి అనుకూలములు చేయవలయునని వాటి ప్రాంతములలోనే గొరతులున్నవి. వాటి సహాయముతో అవి జీవించుచున్నవి ఇది అంతయు అస్పష్టికర్త ప్రభావమే గదా! అట్టి స్పష్టికర్త రూపురహితుడు అయిన ప్రతి జీవిలోను అత్మస్వరూపములో ఉన్నాడని పెద్దలవాక్యం. గనుక అట్లు స్పష్టింపబడినవారిలో ఒక విచ్ఛిన్నాడుకాని పరిదేశవాసి, గాని నీ గడపకు వచ్చినాడంటే అదైవమే ఆ రూపములో వచ్చిపట్టుకొనింది శారవించి పరిపించిపట్టుకొనితే దైవము అనబడింది నీకు కావలసిన పకల విశ్వరూపగమలము కలుగ చేయును. అందుకు వ్యతిరేకిముగా ప్రపంచించినవారు ఈ జన్మలోగాని ఉత్తరజన్మలలోగాని ఆకలిబాధలతో బాధ పడవచ్చును గనుక ధర్మబుద్ధితో పరోపకారసేవ చేయుము. ఇది నీ భవిష్యత్తు నాందిగా భావించు అంతేగాని తృణీకార భావముతో ప్రవర్తించి భవిష్యత్లో బాధలకు గురి కాకుము.

390. భారతములో 18 అభ్యాయములు ఉన్నవి ప్రతి అభ్యాయములోను కొన్ని ముఖ్యపదయములు వున్నవి. వాటి ప్రభావమే భారతమునకు శారవము భ్యాతి తెచ్చిపది- అట్టి ప్రతి మానవునిలోను కొన్ని సుగుణములు యుండును. ఆ సుగుణములను వృద్ధిచేసికొనుచూ జీవయాత్రచేయువారు అనందముగా జీవించగలరు- అట్లుగాక దుష్ట గుణములకు మెరుగుపెట్టి ప్రవర్తించువారు బురదగుంటలోపడిన శునకము చందముగా యుండును.

891. నేను ఒక మహాయోగిని ప్రితివాస వస్తు
గౌరవించి పూజించవలెనని భావించువాడటాడా అతిథి
సత్కారము చేయుదును- అట్టితరీ సామాన్య మానవులు ఆచ-
రించకుండుట అజ్ఞానముగదా!

892. చాలాకాలమునాటి మిత్రుడు నచ్చినాడంటే
ఆసందించి కాళ్ళు కడుక్కోమని నీస్మరించింది ఇంటివాళ్ళిను
భోజనము పెట్టమంటావు- అలాగుననే ఇంటికేవచ్చిన మార్గము
లనుటాడా గౌరవించు- ఇది హింసామరధర్మం-అంతే! ని
పూటకూటిబసకుతోలకు, కీటుంబమర్మాద నిలవెట్టు. ఎంత
చారంపర్యా చెప్పజంటారు.

893. తూద్రులు, తూద్రులు అంటారు- తూద్రులని
ఒక కులంలేదు- తూద్రులు అనిగా ఆత్మశుద్ధి లేనివారని
భావించండి- వాళ్ళకి బోయవాడు తూద్రుడు, కాలగతిని
జ్ఞానవంతుడై, పెద్ద నేదాంటియైనాడు. బ్రహ్మజ్ఞేషస్సుతో
వర్ధిల్లి బ్రాహ్మణుడుగా వర్ధిల్లినాడు. గమక మనిషిలోని
తూద్రత్వమును జ్ఞానబుద్ధితో పారద్రోల వచ్చును. కాని
మీము తూద్రులము అంటరానివారమని భావించుట అవివే-
కము. ఈనాడు అట్టివారిలో కొందరు ధర్మ చాతలు,
ఆధ్యాత్మపరులుకూడా యున్నారు- తూపురేఖలు లేని ఒక
రాతిముక్కను సావెట్టి చక్కని ఆకారమును, కాంతినికలుగ
చేసిన ప్రక్రముగా బహుకు తీసుకునేరీతే వేలధనం వస్తుంది-
అలాగుననే ఆ తూద్రులకు ఆధ్యాత్మికభావములు కలుగచేసిన
నాడు వారే గొప్ప పండితులు జ్ఞానవంతులు కాగలరు.

394 త్రిలోకనాథుడు అవగా దేవలోకము, మానవ లోకము, నాగలోకము అనే మూడు లోకములకు అధిపతి యని భావన, ఆయన ఏ లోకంలో ఏ రూపంలో ఉండి పరిపాలించుచున్నాడంటే ఆయనలేని స్థలంలేదు- గాలిలోను, నీటిలోను, అగ్నిలోను, ఆకాశములోను, ధూమంలోనే గాక స్వస్థివ జంతువులలోను ఉన్నాడు. ఆయన లేనిచోటు లేదట- ఆయన లేనిచో వాయువు ప్రసరించదట- నీరు ప్రవహించదట అగ్ని వేడిని ఉత్పత్తిచేయదట- సూర్యచంద్రాదులు వక్షర ములు వెలుగుండవట- అట్టివానిని తెలుసుకొనక పోలేకప్పు, వాంఛారహిత, యాదరహిత అని భావించుచు చేయుచూ, శవ హింస చేసి ముక్కు-బులు చెల్లించి వాటిని వండుతుని తినుచున్నాడు ఇది ఎ తరహా సహించగలిగినవిషయము.

395. గొల్లవాడు పాలు తేలేదంటే దూడ తాగేనని దంటాడు- రాకలి బట్టలు తేలేదంటే రేపులో నీళ్ళు లేవంటుంది. పిల్లవాడిని బడికి అలస్యంగా వచ్చావంటే అమ్మ అన్నం వండటం ఆలశ్యమైచది అంటాడు- వంట తక్కువ వచ్చినదంటే పకాలలో వర్షాలు లేవంటాడు- పిల్లవానిని పాఠం వచ్చుగించమంటే రాత్రి దీపాలు వెలిగలేదంటాడు- టపా బుట్టోను అలస్యంగా వచ్చావంటే ఈ రోజు టపా బండి ఆలశ్యంగావచ్చినదంటాడు- స్త్రీడరుగారిని మూవ్యావ్వం ఎందుకు పోయినదంటే వివాహాత్ములు పసిగా చెప్పలేదంటాడు- వంట అయినదా అంటే అమ్మ బైటవున్నది, వంట చేయలేదని అంటుంది పాపాయి.

396. పల్లెవాడలో కావరంచేస్తూ అల్పా చావలకంపు అంటే ఏమిప్రయోజనము.

397. తొలిబామున లేస్తే నిదురభంగం అంటాం-రాత్రి 12 గంటలవరకూ తిరిగి ఇంటికివచ్చి ఇల్లాలను నిద్రగ లేపుతే అల్పా అర్థరాత్రి వచ్చారే! నాకు కునిపాల్కు వస్తూ యున్నవంటుంది- పసిపాప పాలకు ఏడిస్తే రొమ్ము అందించి నిదురపోతారు. ఇట్లాగే సోమరిపోతులకం పెండుకుంటారు కాని వారివారి ధర్మములను గుర్తించరు.

398. మూర్ఖుడు పడమట దిక్కున ఉన్నాడంటే సాయంత్రం ఆవుమూట- పశువులు తిరిగి ఇండ్లకువస్తూవున్న వంటే వాటి కూడలు దూరమవుంటి పసికట్టి అంబా అని అడుస్తవి. రోడ్లులు దప్పువవచ్చి కూడకరినంపాకి తివ ప్రేమ స్వభావము ప్రకటిస్తవి. ఇట్లాగే ఉయ్యాలలోనిట్టే ఏలమూర్తుంటే తిల్లి పరుగునవచ్చి పాలు ఇస్తుంది.

399. నాగుసాముకు పాపం అరాచకం చెద్దిగడిస్తూవుంటే పిల్లలు ఆనందపడతారు- అదేపామునుకొట్టితే పారిపోతాగా.

400. నాల్గుచీడులమధ్యనున్న ఫలమూలో ఒకలాంటిది దీపం వారి రాత్రికు వెలిగిస్తూ- అటులనే ఇంటిలో గాల్లు గదులకు మధ్యనున్న చావడిలో దీపం వెలిగితారు- ఆ నలుగురు ఇంటిఅంతకు ప్రకాశించును.

401. పంచేళములలోకూడా కొండలు హిందూదేశ వాగులు నివసించుచున్నప్పటికీ, వారి ఆచారములు, వేష భాషలు కొన్ని మారినప్పటికీ వారిలో మేము హిందువులము అనే భావము దేశాభిమానము వసించదు.

402 గంగసింహారము చాట్టు పెట్టుకొనివంత మాత్రా
మున అంజనేయోపాసకుడు కావేరను- గంగారెడుకు బాంత
6^వ ముఝూలుపెట్టే, అట్లే ఈచాట్టు లేమిడిదంటరు.

403. చెగిటివానితో మాట్లాడటం అంటే డోలు
వాగించివంతి ధ్వని చేయడమే, అందువల్ల చెప్పేది పలక
మీర వాసిచూచిస్తే మెరుగు.

404. పగలు సూర్యునిపై ప్రభావమువల్ల సర్వజీవజంతు
పులు అహార పోషక వస్తువులను పేకరించుచూ రాత్రి చంద్ర
కాంతిప్రభావమువల్ల చల్లనిగాలిని అనుభవించుచూ విశ్రాంతిని
నిదురకూపములో పొందుచున్నామంటే మరుడినమునకు శక్తి,
పోషకపదార్థములు శరీరమానకు కలుగ చేయుచున్నామన్న
మాట- ఆ విషయమును వివరి రాత్రిభృ నిదురచేలుకుని
ప్రేవర్తించువారి అందరికి ముఖ్యముగా ఆరోగ్యభంగము లేట
స్థించుటకు ముఖ్యదోషశారణమని గమనించవలెను- అందుకు
గాను పగటినిదుర పోవుచున్నార-అది ప్రకృమవిధానముకాదు,

405. పరమభాగవతులమని చెప్పుకొనెడివారు పరమ
చాంధసులన్నిమాట- ఎంచువల్లవంట ప్రపంచములోజన్మించిన
ప్రణిహాసపుడు ఏదో ఒక సమయమున తనను స్మృప్తించిన
దైవమును ఏదో ఒక విధమున ఆరాధించుచుండ మేమేభాగ
వతులమని చెప్పుకొని వికృతములు అడంబరము కాదా! ఇట్టి
అడంబరతీపులు నీధులమెట జెప్పుచూయుచుకొనుచూ మేమే
పరమభాగవతులము అంటారు, ఇట్టివాడుకూడా ఒకనాడు
మాయావస్తువుల పలలోపడి మోసపోవుచున్నాడు. ఇది ఒక
మాయాదేవమని చెప్పవలసివుంటుంది.

406. పురిటిమంచంలోయున్న ఇల్లాలు లేను మోసి కవివ విడ్డకు ఆసందమంగా పాలుఇచ్చును. ఆ విడ్డ ఉచ్చి పోసినా విరోచనముచేసినా అసహించుకొనక శుభ్రపరచును. ఇట్టిసేవ ఇతర శిశువులకు చేయదు. కారణం నానిడ్డ అనే భావము. ఈ "నా" పదముయొక్క విశేషము అనేక దర్శన లకు మూలవస్తువునగుచున్నది ఈ 'నా' పదము లేలననివారు పర్యవంగపరిత్యాగులు.

407 తొలికాన్ను రాగానే బంధువులు ఆనందించుకొని అనేక భోజన పదార్థములను ఆతల్లికి ఇస్తారు. కారణం గర్భములోయున్న శిశువుకు తిగు బలము సమకుచ్చుటకీ గాని, దునులకొరకు కాదు. కాని ఈనాడు ఆ విధానము ఒక వేడుకగామారి పురిపించిన పదార్థములన్ని బంధువర్గము నకు అందచేసి తమవిడ్డ గర్భవతియని తెలియచెప్ప చున్నారు. ఇది వారికి అనందం- మధ్యరకపు కటంబీకులకు ఒక ధన వ్యయ శిక్ష.

408. అచార్యుగారు మంచమమీదనుంచి లేచగానే ఒక అవలించేతీసి ఆ పంగనామవాలు నిరించిన వైష్ణవ స్వాములవారి పటమునకు నమస్కరిస్తారు. అడ్డపాట్లవారు ఓం నమశ్శివాయ అంటారు. లింగధారులు వారి లింగం కళ్ళకు అడ్డుకుంటారు. వర్తకుడు తక్కిది తాగిపోవు నమ స్కారము చెడతాడు. పల్లెవాడు పలు ఎలుకలు కొరికిన వేమోయిని కలియచూస్తాడు. బాలురు పలక పుస్తకములు తీసుకుని చదువుకుంటారు. అమ్మ హాయిరాతేసి వంటచేస్తుంది.

409. ప్రాపంచకములోని సర్వకర్మాత్మిక గ్రంథములలోను వేదములు ఉత్తమమైనవి అనేదియులు సర్వమానవులు ఆచరించవలసిన ధర్మములను ప్రకటించుచున్నవి. అట్టిధర్మములనే గాటికాలపు మహాబుధులు ఉపనిషత్తులరూపములో ప్రజలకు బోధించినారు. అట్టి ధర్మములను పునః మహాభారతము లోని యుద్ధకాండలో కృష్ణార్జున సంవాదరూపముగా పోలొధింపబడినవి. ముఖ్యముగా వాటిలోని విషయ మేమనగా— ప్రతిభూషేషకహితుడైన నీవృత్తిధర్మములను పాటించుము. ఈ జగత్ సృష్టికర్త అయిన ఆ పరమాత్మ సర్వ జీవరాసుల లోను అదృశ్యరూపములో వుండియున్నాడు. ఆయన లేని చోటగాని, వస్తువుగాని లేడు. నీలో ఆత్మస్వరూపం లో యుండి నీవు ఆచరించు సర్వకర్మలను గమనించుచున్నాడు. నీదృష్టికి నోచరించు సర్వవస్తువులేగాక నీ కేరీరముకూడా ఆశాశ్వతవస్తువులు, కాని ఆత్మ శాశ్వతవస్తువై రూపరహితమై సర్వత్ర వ్యాపించియున్నది అని బోధించు చున్నది. దానిని తెలుసుకొని ప్రవర్తించినవాడు భూవంశులు, యోగులు మత పురుషులు పునర్జన్మరహితులు కాగలరు

410. రామాయణమంటే దశరథమహారాజకుమార్డు శ్రీరామ చంద్రుని జననమునుంచి ఆయన అనుభవించిన కష్టములు, ఆయన పరిపాలనాకాలములోని ధర్మ ప్రవర్తనలు, ప్రజల యందు ఆయనకు, ఆయనయందు ప్రజలకుగల ఆధిమానము, ప్రేమ ఇత్యాది గుణములను ప్రకటించుటయేగాక ఆయన భార్య జనకమహారాజ కుమార్తె సీతాదేవి భర్తయెంటి అడవులకు వెళ్ళి అనుభవించిన కష్టములను అదర్శప్రాయముగా గ్రంథరూపముగా ప్రచురింపబడిన ఒక పుణ్యగ్రంథము. ప్రజలు

గాటినుండి నేటివరకూ పాఠాయణ చేసుకొనుచున్నారు. మరిన్ని శ్రీరాముడు జన్మించిన ధైర్య శుద్ధ సవయోజన శ్రీరామకళ్యాణము వారివారి శక్త్యానుసారముగ ఆరాధించుచున్నారు.

411. శ్రీ ఋషి. రాంరాంగారంబే అశోకచక్రవర్తి పరిపాలనా కాలములో ఆయనవద్ద ఆస్థాన వైద్యులు పిమ్మట తొద్ద సన్యాసిగా శీవితమును గడిపి ముక్తి నొందినారు. కాని దైవ ప్రేరితమువల్ల గత 50 సంవత్సరములుగా అదృశ్యరూపములో సంపారముచేయుచూ శిష్యకోటికి ఆటోరైటింగు విధానములో అవగా కలముపట్టి కాగితముపై మోపిన మీరు కోరిన విషయములకు మీచేతిలోని కలమును మీకు తెలియకుండానే నడిపించి మీకు ఆవసరపలహాలు, సమాధానములు కలుగజేయుచున్నారు. స్వర్ణాశ్రమవాసులు, నిర్మలానందస్వామి వీరి ముఖ్యశిష్యులు గత 12 సంవత్సరములుగా వీరివరంగా లభించిన విషయములను గ్రంథముల రూపముగా ముద్రించి ప్రచురించుచున్నారు. ఇదిస్వర్ణాశ్రమవాసులకార్యక్రమం.

412. బహు నిర్మల హృదయులు వృత్తి వ్యాపారమును వివర్జించి ఆశ్రమవాసులుగా శీవిత శేషమును గడిపుచున్న నిర్మలానందస్వామివారు నేటికి 76 సంవత్సరముల నయస్సు కలిగినను ఓపికతోను, శ్రద్ధతోను దేశహితమును గోరి ప్రచురించిన ఈ నిర్మలానందసూక్తులు వదిలి ఆనందించిన బహు జనలకు దైవము ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్య సంపదలను కలుగజేయు అశీర్వాదించుచున్న పరలోకవాసి

—ఋషి. రాం రాం

ఈ గ్రంథ మొదలగు తేడ్పడినవారు

1. చలమలకెట్టి వెంకటేశ్వరరావుగారు చిలకలపూడి
2. లింగపల్లె రఘునాథరావుగారు గుంటూరు
3. పాదరి పూణిక్కరావుగారు గుంటూరు

మహాత్ముల సుబోషితములు

అనేకమంది పూజనీయుల ప్రవచనములు ప్రోటికరించి
అనువుగా తెలుగుభాషలో రచించిన అమృత ఫలము

నెల . ను. 2-00 పోస్టేజి అదనం

N. B నలయువారు పైకం పంపించి తెప్పించుకోవలెను
వి. పి. గా పంపబడవు.

చనిపోయినవారి బోధన

33 మంది చనిపోయినవారు అట'రైటింగు విధానమున
సంధానకర్తవరంగా యిచ్చిన సందేశములు.

నెల . ను. 2-00 పోస్టేజి అదనం

N. B. నలయువారు పైకం పంపించి తెప్పించుకోవలెను
వి. పి. గా పంపబడవు.

వీలినం.- స్వర్ణాశ్రమము - 20/164 చిలకలపూడి

P. N 521002

కృష్ణాశ్రమ ఆంధ్రప్రదేశ్

దేవమానవబోధలు

ఏనాచో చదివోయిన 125 మంది పరలోకవాసులు, మునిశ్వరులు, యోగులు, దైవభక్తులు, మతప్రబోధకులు, పండితులు, కవులు, ప్రభువులు, పరిపాలకులు, రాజకీయ వేత్తలు, పరిశ్రమలు, సంఘసంస్కర్తలు ఇత్యాదివారు ఈనాడు ఆటోరైటింగు విధానమున సుధావకర్తవరంగా ఇచ్చిక సందేశములు.

వెల - రు. 2-00 పోస్టేజి అదనం

N. B. వలయువారు పైకం పంపించి తెప్పించుకొన వలెను.
వి. పి. గా పంపబడవు.

విలాసం - స్వర్ణాశ్రమము - చిలకలపూడి 521002

కృష్ణాక్షర - ఆంగ్లప్రచేశ్

గృహవైద్య ప్రకరణములు

పరలోకవాసులు ఆటోరైటింగు విధానమున సుధావకర్తవరంగా జోడించిన వైద్యవిధానములు. ద్వితీయముద్రణ కొలది ప్రతులుమాత్రమే యున్నవి.

వెల - రు. 2-00 పోస్టేజి అదనం

N. B. వలయువారు పైకం పంపించి తెప్పించుకో వలెను.
వి. పి. గా పంపబడవు.

విలాసం - స్వర్ణాశ్రమము - చిలకలపూడి 521002

కృష్ణాక్షర ఆంగ్లప్రచేశ్

అ త్మ అ న గా వి మి టి ?

పరలోకవాసులు : 1. విశ్రాంతివాదులు

2. బలీచకవర్తి

3. అగస్త్యులవాదు

అట్లాంటిక్ టింగువిధానమున సంధానకర్తవరంగా
జోధించిన విషయములు

వెల . రు. 2-00 పోస్టేజి అదనం

విలాసం - స్వర్ణాశ్రమము - చిలకలపూడి 521002

కృష్ణాజిల్లా - ఆంధ్రప్రదేశ్

జీవిత్యోక్త కార్యక్రమము - కర్మవిధానము

సంకేతకర్తలు

పరలోకవాసులు అంజనీకేవి, హృదయ శిర్ధానంద

వెల . రు. 1-00 పోస్టేజి అదనము

విలాసం :- స్వర్ణాశ్రమము - చిలకలపూడి 521002

కృష్ణాజిల్లా - ఆంధ్రప్రదేశ్

మహావిరునిబోధలు వెల రు. 0-50

జీవీన్ బోధలు వెల రు. 0-50

మహామృదు బోధలు వెల రు. 0-50

కులమతద్వేషనిర్మూలవాక్రమము వెల రు. 0-50

పోస్తేజి బదనం

N B. పరియవారు పైకం పంపించి తెప్పించుకోవలెను.
వి. సి. గా పంపబడవు.

విలాసం.- స్వర్ణాశ్రమము రామానుజపురం
జిల్లాపరిషత్ ఆఫీసు వెనుకవిధి
20/164 చిలకలపూడి 521002

కృష్ణాశిల్ప - ఆంధ్రప్రదేశ్

స్వర్ణాశ్రమమునకు రాదలచినవారు మచిలీపట్నం నుంచి
పెడన వెళ్ళి పిట్టలస్థుల్లో ఎక్కి కృష్ణాశిల్ప పరిషత్ ఆఫీసు
వద్ద దిగవలెను.

ఆశ్రమము. పరిషత్ ఆఫీసు వెనుకవిధిలో అనగా
కొబ్బరితోట ఆనె రామానుజపురంలో గుప్తాగరి ఇంటిఎదుట
మన్నెరి. ప్రతిరోజు ఉదయం గం. 7-00 నుంచి సాయంత్రం
గం. 5-00 ల వరకు వర్ణము లేనిసమయమున వచ్చి కలువ
వచ్చును.

ఇట్లు

నిర్మలానందస్వామి

స్వర్ణాశ్రమవాసి

మా వద్ద దొరకు గ్రంథములు

వివరము	వెల	పోస్టేజి
1. దేవ మావనగోధలు తగ్గింపునెల	3-00	0-40
2. గృహనై ద్యపరణ	2-00	0-20
3. మహాత్ముల సుభాషితములు	2-00	0-20
4. చనిపోయినవారి గోధలు	2-00	0-20
5. ఆత్మ అనగా ఏమిటి ?	2-00	0-20
6. శివయోగ- శాస్త్రక్రమము	1-00	0-10
7. మహాహిందవి గోధలు	0-50	0-10
8. శేషన్ గోధలు	0-50	0-10
9. మహామృదం గోధలు	0-50	0-10
10. కులమత క్షేమ నిర్మూలనాక్రమము	0-50	0-10
11. నిర్మలాశంక సూక్తులు	2-00	0-20
రికార్డు డెలివరీ పోస్టుచార్జి		0-60

ఇట్లు
నిర్మలానందస్వామి

అక్టోబరు
1976 }

స్వర్ణాశ్రమము
చిలకలపూడి

P. No 521002

శ్రీ శంకర గ్రాస్, పొత్తులొడ్డు - మచిలీపట్నం